

Drippey Béla:

Közel hozzád

Borítóterv, fotók és grafikák:
Drippey Béla

Tartalom

Szentlélek Isten

Lehunynom szemem.....	7
Fogadd szívedbe.....	7
Hol lehetsz	8
Szabad vagyok	9
Egymagamban.....	9
Ölelésed	10
Színed előtt.....	10

Jézus Krisztus

Közel hozzád.....	12
Nem vagyok több	12
Köszönöm	12
Mielőtt jönnél.....	12

Szűz Mária

Csend	14
Szeretet virága.....	14
Szűz Mária közbenjárása	15
Rózsafüzér imáink /01	15
Rózsafüzér imáink /02	15
Ringatom szerelmem	15

Szentek

Dicséret takarásában.....	17
A Szeretet takarásában.....	17
Barátaink a szentek /01	17
Barátaink a szentek /02.....	18
Barátaink a szentek /03.....	18
Barátaink a szentek /04.....	18
Barátaink a szentek /05.....	19
Barátaink a szentek /06.....	19
Barátaink a szentek /07.....	19
Barátaink a szentek /08.....	19
A szentek lépései.....	20
Mielőtt.....	20
Szentjeid.....	20
Lélekgyógyszereink /01	21
Lélekgyógyszereink /02.....	21
Lélekgyógyszereink /03.....	21
Lélekgyógyszereink /04.....	21
Lélekgyógyszereink /05.....	22

Lélekgyógyszereink /06.....	22
Szentek imái /01	22
Szentek imái /02	22
Szentek győzelme.....	22
Ajándékaink, kéznyújtásnyira /01	23
Ajándékaink, kéznyújtásnyira /02	23
Ajándékaink, kéznyújtásnyira /03	23
Ajándékaink, kéznyújtásnyira /04	23
Ajándékaink, kéznyújtásnyira /05	23
Ajándékaink, kéznyújtásnyira /06	24

Advent, Karácsony

Ólom katona.....	25
------------------	----

Keresztút, húsvét, föltámadás

Nagycsütörtök	26
Oltárfosztás	26
Üres sír.....	26
Itt jártál.....	27
Nyisd meg a szívem.....	27

Kápolna

Templom ablak.....	28
Vágyaimban	28
Felhőkön túl	29
Olyan csend van	29
Ketten maradunk	29
Mosolyog lelkem.....	30
Milyen csend van.....	30
Szeretetburkok /01.....	30
Szeretetburkok /02.....	31
Szeretetburkok /03.....	31
Szeretetburkok /04.....	31
Szeretetburkok /05.....	31
Szeretetburkok /06.....	31
Szeretetburkok /07.....	32
Szeretetburkok /08.....	32
Szerelmed harmata	32
Vágyaink	33
Nyerészkedő imák /01	33
Nyerészkedő imák /02	33
Itt és most.....	34
A néma gyógyítása	34
Áldd meg őt.....	34
Szeretettől távolodva	35
Szeretethez közeledve.....	35

Ő meg én

Átlátszóságban /01	36
Átlátszóságban /02	36
Átlátszóságban /03	36
Átlátszóságban /04	37
Átlátszóságban /05	37
Átlátszóságban /06	37
Átlátszóságban /07	37
Átlátszóságban /08	38
Átlátszóságban /09	38
Átlátszóságban /10	38
Átlátszóságban /11	38
Hallottam örömd.....	38
Hálából.....	39
Bocsájtod meg	39
Bűneinkben	40
Belső béke?	40
Pihenj meg	40
Mesélnék neked.....	41
Akarsz-e szeretni	41
Törd össze	42
Táncra hívlak.....	42
Lelkem dalol	43
Megleplek csendben	43
A csend	43
A Szeretet virágzása /01	43
A Szeretet virágzása /02	44
A Szeretet virágzása /03	44
Mert szeretlek.....	44
Találd meg	45
Kerestél.....	45
Csend volt	45
Hadd lássam arcodat.....	45
A Szeretet válasza	46
Elmondanám	46
Mi lesz veled	46
Közel hozzád.....	46
Nem tudom.....	47
Öröm csendje	47
Előtted.....	47

Belső Szentély

Vigyázz rám.....	48
Sodrásban.....	48
Vittél magaddal	49
Tudtad.....	49
Hajolj hozzám	49
Ez a pillanat.....	49

Szeretet hangjai	50
Szeretet próbái /01	50
Szeretet próbái /02	50
Szeretet próbái /03	51
Szeretet próbái /04	51
Szeretet próbái /05	51
Szeretet próbái /06	51
Szeretet próbái /07	51
Szeretet próbái /08	52
Szeretet próbái /09	52
Szeretet próbái /10	52
Szeretet próbái /11	52
Minden sóhajod	53
Szerelmed nélkül	53
Benső szobánk	53
Megtenném	54
Akarom-e?	54
Virágok nyílnak	55
Nem vágytam többre	55
Az első padban	55

Benső utak

Imádság ereje	56
Közelebb /01	56
Közelebb /02	56
Közelebb /03	56
Tanító, nevelő imáink /01	57
Tanító, nevelő imáink /02	57
Tanító, nevelő imáink /03	57
Tanító, nevelő imáink /04	57
Tanító, nevelő imáink /05	57
Tanító, nevelő imáink /06	58
Vigyázd lépteimet	58
Távolságtartó szeretet	58
Ajándékaink /01	58
Ajándékaink /02	59
Ajándékaink /03	59
Ajándékaink /04	59
Ajándékaink /05	59
Ajándékaink /06	60
Ajándékaink /07	60
Szeretethez közeledve /01	60
Szeretethez közeledve /02	60
Amit szeretnél	60
Telhetetlen vágyak	61
A Csend természete /01	61
A Csend természete /02	61
Kihívás, próbatétel, szenvedés /01	61
Kihívás, próbatétel, szenvedés /02	61

Kihívás, próbatétel, szenvedés /03	62
Kihívás, próbatétel, szenvedés /04	62
Kihívás, próbatétel, szenvedés /05	62
Kihívás, próbatétel, szenvedés /06	62
Kihívás, próbatétel, szenvedés /07	63
Kihívás, próbatétel, szenvedés /08	63
Kihívás, próbatétel, szenvedés /09	63
Nem beszélünk róla	63
Mit bizonyít? /01	64
Mit bizonyít? /02	64

Szerelem, házasság

Szeretet csöndje, csönd szeretete /01.....	65
Szeretet csöndje, csönd szeretete /02.....	65
Szeretet csöndje, csönd szeretete /03.....	65
Szeretet csöndje, csönd szeretete /04.....	66
Szeretet csöndje, csönd szeretete /05.....	66
Szeretet csöndje, csönd szeretete /06.....	66
Szeretet csöndje, csönd szeretete /07.....	66
Szeretet csöndje, csönd szeretete /08.....	66
Szeretet csöndje, csönd szeretete /09.....	67

Te és én

Te és én	68
Ennyit adhatok	68
Fújj rá Istenem.....	68
Mikor harangoznak.....	69
Vidd magaddal	69

Szentlélek Isten

Lehunyom szemem

Lehunytam szemem
És eltakartam a napot
Eltűnt a fénye előlem
S bennem szerelmed ragyogott

Lehunyom szemem
Csillogó csábítások előtt
És látom szeretetednek titkait
Minden bűnünk mögött

Lehunyom szemem
És Előtted magamra maradok
Kerestem Arcod, hogy Rám tekintsen
És szívemben szerelmed ragyogott

Fogadd szívedbe

Fogadd szívedbe
Távoli imánkat
Míg kereső lelkünk
A közeledbe járhat

Hajolj szívünkhöz
Egészen közel
Végtelen Istenünk
A Te békéd jöjjön el

Vigyázd a Földet
Hol útjainkat jártad
És betérve hozzánk
Magányunkat láttad

Láttad félelmeinket
És a Bűnt, mely fojtogat
A halál fájdalmait
Melyet önzésünk osztogat

Láttad szerelmünk
Kongó ürességét
És szívünkbe rejtett
Vágyaink mélységét

Mely vágyaidban virágzik
Tavaszi fényben
És illatát ontja
Mosolyod tükrében

Hajolj le hozzánk
Végtelen Hatalmas
Arcodnak másához
Légy irgalmas

Ölelje Irgalmad
Szívünkben a vágyat
Érjen színed elé
Mielőtt bármilyen baj árthat

Hol lehetsz

Távol vagy Istenünk
Lakást vennél bennünk
De ha nem vagy elég távol
Távolabbra küldünk

Mégis hiányzol
Hogy velünk dalolj
Míg vágyainkat teljesíted
És örömeinkben osztozol

Megbánásaink pillanatig
Sodornak Feléd
És találkozásunkban
Ölelésed sokáig elég

Míg szereteted követ
Örömünk ismét az egekig hatol
S ha felhők takarnának
Istent keresünk mely vágyainkhoz hajol

Szabad vagyok

Amikor velem vagy
Szabad vagyok
Tehetsz velem bármit
Szabad maradok

Egymagamban

Annyiszor vártam válaszod
De csak a csend maradt
Mintha nem lennél sehol
Elnyelve minden gondolatomat

Maradtam
Mintha várnék, mozdulatlan
S nem változna semmi
Maradtam egymagamban

Milyen sokáig tart a csend
Mely csak nagyobb, és végtelen
Szívemre kell, hogy ráhajolj
Mire egyetlen gondolatod is megérthetem

Ölelésed

Más ez az ölelés
Más ez a szerelem
Érintésed is más
Szívedből áradó kegyelem

Más ez a találkozás
És más az én örömöm
Hová nem hoztam semmit
S amim van Neked köszönöm

Más lenne minden
Ha szerelmed nem adnád nekem
S hogy miért szeretsz ennyire
Meg sem érthetem

Színed előtt

Mindenható Örök Isten

Áradjon irgalmad
Az egész világra
Megváltásunk színeiben
Leljen gazdagságra

Előtted a Földünk
És a Nemzetek
Békeért könyörgünk Hozzád
Áraszd ki Szentlelkedet

Előtted országunk sorsa
És jövője
Egyházad nyíló virágzása
Lelkünk megmentője

Gyógyító Szeretet
Végtelen isteni Irgalom
Megbocsátásod érje szívünket
És jusson túl a határokon

Tárd föl szívünkben
Lelked ajándékait
Hogy befogadhassuk
Az Égnek kincseit

Előtted a múltam
Vágyaimat kísérő jelenben
Legyen akaratod teljes
Mindörökre bennem

Ne hagyj magamra
Kísértés idején állj mellettem
Áldom Nevedet leborulva
Színed előtt
Ámen, ámen, ámen

Jézus

Közel hozzád

Mikor jobban szeretlek
Lezajlik bennem szenvedésed
S ha csak kicsit is távolodnék
Már nem is látlak Téged

Nem vagyok több

Nem vagyok több
Mint amit szomjas lelkem kaphat
Amit megőrzök szerelmedből
S hálából örökre visszaadhat

Köszönöm

Szívemben láttam
Drága mosolyod
És láttad, amint lelkem
Visszamosolyog

Boldogságom kerested
És örömöm
Egymásnak mondtuk csendben
Köszönöm

Mielőtt jönnél

Mielőtt jönnél
Messziről látlak
Mielőtt szólnál, hogy itt vagy
Ünneplőben várlak
Szívem

Gyertyafénytől ékes
S ha belépsz észrevétlen
Örömdtől csillogó, fényes

Szűz Mária

Csend

Oly csend szakad szívemre
Szeretetében átható, végtelen
Ha nem ölelne magához
Fájdalom nyelné el hirtelen

Szeretet virága

Drága Szűzanya
Szíved alatt isteni szív dobogott
Angyalok kísérték lépteid
És követték minden gondolatod

Hallhattad örömet
Az isteni váagnak
Hogy virága nyílik
Irgalmának

Láttad mosolyát
És szerelmét csodáltad
Ahogy megnyílt az Istennek
És az egész Világnak

Illata édes
Mennyeken áthatol
Érte az Isten
A Földre lehajol

Szűz Mária közbenjárása

Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja megjegyezte: „Nincs több boruk.”
/Ján 2, 3

Szégyellhetjük, de sokszor, vagy utolsóként, neki is el kell mondanunk a küzdelmeinket, melyek miatt szenvedünk, vissza-visszatérve bűneinkhez.
Különösen, amikor Jézusról sokáig csak távoli kép él bennünk a közeledésünkben, vágyainkban. Ez általában utólag változik, a közeledésünk során. Van tehát, amikor a bennünk lévő távolság miatt is érdemes Hozzá szólnunk, a segítség miatt.
Azt ugyanis Ő is látja, ha szívünk kiüresedett. Amikor nincsen mit innom, nincsen miből merítenem.

Rózsafüzér imáink /01

Amikor elkalandozunk gondolatban, messze járva attól, akivel beszélünk, ismételjünk. Mint amikor én sem figyelek mindig teljesen oda Arra, aki hozzám szól, és ezért visszakérdezek. Ismételjük meg az imát, akár többször is, mire a részleteiben is teljes figyelemmel mondom el, nem pedig automatikusan használva a beszélgetés szavait.
Ez így amúgy is váratlan és kiszámíthatatlan a kísértés ellen.
Amikor nem az elmondott imádság mennyisége számít, hanem a gondolatban, lélekben Vele és előtte eltöltött időtlen imádság.

Rózsafüzér imáink /02

A mondanivalóra és az ima jelentőségére, tartalmára figyelve, az imákat követő számolás is elmúlik, melynek megtartása, betartása sokszor így adja meg a keretet.
Keret nélkülivé, szabaddá válik az imádságunk. Eleinte visszatérve újra a megszokott kerethez, mert úgy gondolhatjuk, az volt a biztosabb. Kitartónak kell lennünk, hogy mégse ez vezessen bennünket, mint azelőtt.
Legyünk nagyvonalúak. Lehet, hogy csak kettőt tévednénk, de mondjunk el többet, akár előlről kezdve a tizedet.
Így, az odafigyelésünkben, már régóta nem a számok sora fog vezetni. És még ha nem is számolnám a tizedeket, tudni fogom, hol tartok.

Ringatom szerelmem

Szűzanya

Vezess közelebb
Egészen közel a kereszthez
Hova a Szeretet szólít
A megfeszített Szeretethez

Segíts nekem, kérlek
Látni kívánom nem csak mosolyát
Segíts, hogy a közelébe érjek
És meghalljam minden szavát

Segítség közelebb
Hová csak a szeretet juthat
És a csendben maradj velem
Hol a vádak elcsitulnak

Hol a szeretet dallamát
Dúdolom halkán
És ringatom szerelmem
Gyengéden karjaimban

Szentek

Dicséret takarásában

A rólam szóló dicséret valamennyire engem magasztal. Annyira biztosan, hogy Jézus takarásba kerül. Akkor is, ha nem akartam volna.

Szentjeinket is sokszor közelebről ismerhetnénk meg, ha szívük vágyaira tekintenénk. Akire mutatnak. Nagyon meg kell értenünk Őket. Az első pillanattól kezdve, amikor segítségüket, közbenjárásukat kérnénk, nem kellene oly sokáig is várnunk változásra. Szeretetük közelebb visz bennünket ahhoz, Akinek akár a legkisebb szeretetcseppje is esett szívükre. A változás bennük így kezdődött.

Egyetlen dicséret, vagy magasztalás, amit én kapok, meghamisítaná örömöm, mely Tőle van. Bűnhődnöm kellene miattuk.

A Szeretet takarásában

Kicsinységem nagyságának kimutatásával mit érek el? Vágyamat, melyben bármikor lehetek félelmetesebb, melyre képes vagyok a nagyságából fakadóan hatalomra is.

Kicsinek lenni, kicsivé válni, elveszítek mindent, miközben a Szeretetnek, a Szeretet Nagyságának és Irgalmának engedek. Nemcsak részben, hanem egészen. Megmarad felnőtt gondolkodásom, amire küzdelmeimben és a folyamatosan kimondott igenjeimben szükség van. Ezek takarhatják is a kicsinységünket szembetűnőbben, miközben az isteni Irgalom nagysága mindennél nagyobb. Így a látható és a láthatatlan vonások mögött ott húzódik a Teremtményi kicsinység. Egészen beleolvadva Egyetlen akaratba, csak hogy a Megváltásban minden elveszen, amit nem a Szeretet itat át.

Barátaink a szentek /01

Barátaink a szentek? Meddig?

Amíg mosolyuk biztató, amíg azt látjuk rajtuk, hogy az Isten szeret, amíg azt gondoljuk, hogy valószínűleg engem is ennyire szerethet, ha elkezdem szeretni – a magam módján. Úgy, mint bármelyik szent. Akik még többre is képesek, mert nélkülözik a családot, nagyon sok kapcsolatot az érvényesüléshez, a pozícióra törekvéshez, és a pénz is a háttérbe kerül, ha közösségben élnek, megosztásban...

Csábító lehet az Ő szeretetkapcsolatuk az Istennel, még így is. De ha többet tudnánk meg róluk, mind arról, ami bennük lezajlik és végbe megy ezért a Szeretetért, eleinte a sajnálat törne föl bennünk, majd pedig, amikor azt látnánk, hogy a felénk közeledő vagy a bennünk élő Szeretet elvárásai felénk sem közeledik más mércével, másképpen gondolkodnánk róluk, ha ezt szavak is kísérik a mosolyuk mellett.

Barátaink a szentek /02

A Szentek, akár csak a környezetünkben velünk élő Szentek, nem csak szótlán jelek, jelzések felénk, hogy másképpen is lehet. Másképpen is lehet boldognak lenni. Szótlanságukat szeretjük. Mert így szerethetőbbek is. Így általában a kedvességük, előzékenységük, megértő figyelmük, mind kedvező tulajdonság marad számunkra egyfajta szeretet jegyeiben. A Szeretet azonban nem ilyen. Engedékeny lenne? Elnéző a megértésemben? Egyetértő velem mindenben? Vagy közelebb hozzá, engedékenyebb lenne velem szemben?

A Szent meddig marad a „kedvencem”, a példaképem? Az én barátságom milyen határt szab meg felé, amikor kimondatlanul sem engedem, hogy a nekem jóleső barátságán kívül mást is megmutasson abból a Szeretetből, Akire ugyancsak nem figyelnek jobban.

Zavarna, ha többet tárna föl előttem, többről lemondva, több időt adva és hagyva Istennek. Barátságom hányszor szakadna meg azonnal, figyelmeztetve őt, hogy túlment egy határon. Határon, amit én szabok meg. Hányszor távolodom sértettséggel az „igazságom” látszatai mögé? Még társakra találva is, akik mellém állnak azonnal egy közösségben?

Ahol a „Szent” egyedül marad.

Barátaink a szentek /03

Amikor egyedül marad egy „szent”, mert „túl sokat akar”, vajon a közösségbe, baráti kapcsolataim támogatásába menekülve, meddig tart bennem az én igazságom védelme? Meddig tart ez a gyors és kirekesztő válaszom? A megbánásáig? A bocsánatkéréséig? – amikor megbocsátok neki, hiszen Keresztények vagyunk?

A kirekesztő, távolságtartó válaszómmal, reagálásommal egy jobb barátságra inteném, melynek még nem felelt meg? Nagyobb, több és teljesebb alkalmazkodásra készíteném Őt?

Ő nem ilyen. Nem lesz ilyen. Minden erőmmel és újabb kísérletezésem ellenére sem, melyek a Szeretet ellen szólnak, nem Róla, nem Érte, nem Miatta. Látszólag betörhetem, látszólag együtt örövend most már minden kiengedésemmel, meggondolatlan örömburjánzásaimmal, látszólag végre barátom lett, aki azonosult velem, engem megmosolyogva még azokért is, azok miatt is, amiért az Istent sem képzelem másmilyennek.

Haragudtam is rá? Miért is hagytam magára?

Barátaink a szentek /04

Amikor szakítok egy ilyen kapcsolattal, haragudtam is az illetőre? Miért hagytam magára? Hogy változzon meg végre? Hiszen mindannyian törekednünk kell egyfajta „egységes” szeretetre? Ez a fajta egységesség nem az én mércém szerint születik meg, fölállítva vele szemben is az elvárásaimmal?

Bár csak tudnánk, hány Szentet hagyunk magára. Nyitott a közösségünk, és bármikor visszajöhet?

Visszajön. Sokszor, és sokan. Mert benne kell élniük nekik is abban a Világban, amit mi alkotunk, a többség szeretetmércéihez, vágyaihoz, érzelmeihez, érzéseihez, igazságához mérten.

Visszajön, és keresi, hogyan tud beilleszkedni, megfelelni az elvárásoknak.

A kettős elvárás azonban megmarad. Ott marad, ott kíséri továbbra is. Melyben megfelelni az Egyetlen Szeretet forrásának és a mi igényeinknek, nehezebb, mint arról tudnánk, vagy tudni akarnánk.

Barátaink a szentek /05

Amikor kimutatom, hogy nem értek egyet semmilyen szinten a „Szenttel”, előttem már nem az. Akit addig dicsértem és magasztaltam, – fölöslegesen, – most kibeszélem. Megtanítom, nevelem. Sokszor én magam válok azonnal szentté, mivel ő lerombolta előttem mindazt, ami miatt fölnéztem rá. „Lám, a gyarlóság hová sodor bennünket.” Egyszer fent, egyszer lent... Nem. A Szentet semmi sem sodorja lejjebb, a Szeretettől távolabb, a saját bűnein kívül. Vigyázzunk azonban. Az Ő bűneinek zuhanásiból, a mélységhez képest, a magasabban élő Szeretembe kapaszkodik újra!

Barátaink a szentek /06

Amikor kimutatom távolodásomat, egyet nem értésemet, a „szent”, magára marad, míg a közösségben engem vesz körbe szimpátia, kedvesség, barátság, mosoly... Érdekel-e bárkit is az az egy, aki most menekülne, de nem bír. Menekülne az igazságtól, a tiszta isteni Szeretettől is, Aki feltárta előtte, hogy más mércével mér. Akinek szeretete nem fog távolodni, csak azért, mert nehéz viselni, megfelelő a többiek akaratának, a többség vágyainak, a többséget alkotó egyes emberek elvárásainak.

Amikor kirekesztem őt, amikor egyedül marad, vajon mit teszek?

Látszólagos tehetetlenségében és az egyedüllétében, nincsen és nem marad egyedül. Szemben velem, akit a közösség ölelése támogat.

Az egyedüllét ennél sokkal fájdalmasabb. Amikor körbevehet engem ujjongó, tapsoló tömeg, felém áradó elismerésekkel, földobhatnak a magasba, de mégis visszashállok, visszaesem, ha nincsen az a Szeretet, aki magához vonz, és visszaemel magához, visszafogad magához és az ölében tart, hiába esem sokszor mindenkinél nagyobbbat.

Barátaink a szentek /07

Amikor már nem szimpatikus egy „szent”, és kimutatom vagy nem, mi az, ami miatt már nem az? Megválaszolhatom, és bőven lesz mit mondanom róla, csalódásaimban mégis bízva abban, hogy a „jóra vezető hajlam” kíséri őt.

Mi az, amiért ezt várom tőle? Mit várok tőle szó szerint? Mi lehet az, amiben változnia kellene, hogy bennem elnyerje, visszakapja a bizalmam, a mosolyom?

Vajon az Istennel szemben hogyan gondolom mindezt? Vagy rá nem haragszom, mert a „szent” állt az utamba? Az a szent vajon kit hordoz magában, kinek a Szeretetével szemben tehetetlen? Kinek a szeretete ejtette őt „rabságába”? Az a szent nem szimpatikus?

Mi az, ami miatt így az Isten sem az?

Barátaink a szentek /08

Mennyien lehetnek a közöttünk élő szentek, akiket az Isten szeretése, az Egységes és Hármasságban megosztott Szeretet vonz?

Lehet, hogy nincsenek egymáshoz közel, még csak az ismeretség szintjén sem. Sőt, Isten inkább szétszórja, elszórja őket mindenfelé. Ha kell, nagyobb távolságban egymástól. Miközben az egyetlen és közös kapocs Ő marad. Őt tükrözik. Melyben a hozzánk vetített Irgalom, és az Isten hívására halaszthatatlan válaszadással tartozunk az Ő szeretetdiktálásával.

Úgy gondolom, rengetegen lehetnek most is körülöttünk és közöttünk, de nem tudom, hogy a Szeretet előtt ez mégis mennyire kevés.

A Szentek lépései

A szentek, óriási lépéseket tesznek meg a Teljesség felé, magukkal szemben. Nem kicsit. Akit szeretünk, annak nem kicsit akarunk eleget tenni. Még ha sokszor ez nem is megy másképpen, mint kis lépésekben, és sokszor annyira, mintha nem is haladtunk volna előre.

A kis lépéseket ne mi szabjuk meg a Szeretet felé. Ne mi szabjuk oly kicsire, ami nem zavarja egyéb vágyainkat, kényelmünket, és a velünk szemben támasztott változások és változtatások kényszere nem érint annyira. Ilyen távolságból a hangját is alig hallhatom, ami mást is jelentene számomra az Ő elvárásaival, nemcsak az óhajtott ölelést.

Mielőtt

Mielőtt átölelnél
Szeretni szeretnék
Mielőtt bármit is adnál
Szeretnék mindent megadni Érted

Mielőtt bármit is szólnék
Hogy meghallgass
Hozd el a csendet
Hogy megszólalhass

Hozd el szerelmed
Hozd magaddal
S mielőtt szívem betöltenéd
Lelkem már Téged magasztal

Szentjeid

Kegyelmed különös illatai ők
Amilyet csak a Kegyelem virága onthat

Legyen kedves illat színed előtt
Mely szívem vágyain Hozzád felhatolhat

Lélekgyógyszereink /01

Vicces jókedv, szórakozás, könnyedség mind olyanok, melyeket azonnal elnyom a gond, a bánat. Ezek jelentkezésével látjuk, hogy mennyire nem tartoznak természetünkhöz, hiába próbáljuk gyakorlatokkal erőltetni, akkor már nagyobb hangsúllyal csak azért, hogy pozitívak maradjunk. Próbálunk az imádságainkban is így viselkedni, de valahogyan mégsem illik bele, valamiért túllőve azon a kapcsolati szinten, mely így már nagyon emberi síkú. Mosolyogva úgy, mintha az Isten is mosolyogna ezeken. Oldódást is találunk ezekben, a teljes feloldódást is, de oldódásainkban mennyire maradunk az Istenhez közel?

Lélekgyógyszereink /02

Tudjuk, hogy a jókedv feszültséget is oldhat. Ebben az irányban is vannak gyakorlataink, és akár saját tapasztalataink alapján is rátalálunk legalább a kikapcsolódás szintjéig. Van azonban, amikor ezeknél erősebbek azok a terhek, melyek nagyobb súllyal nehezednek ránk, és a szabadulás lehetőségét a gyógyszeres kezelésekre bízunk.

Ezek pedig vagy rátalálnak a gócpontokra, vagy nem. A gyökér eredetét nehezen vagy egyáltalában nem. Attól odébb, a „környezetében”, lehetnek „találatok”, melyek kihatással lehetnek vagy ráhatással olyasmire, amiért ezek a kritikus pontok a maguk „tisztaságában”, már nem jelentkeznek, nem törnek elő. A jókedv visszacsalogatása terápiás gyakorlatokkal sem könnyű.

Lélekgyógyszereink /03

Visszabillenve valahogyan a régi kerékvágásba, nem jelentheti azt, hogy biztosítva lenne boldogságunk, amiért újra kezdődhet boldogságunk őrzése, a törekvés arra, hogy azt mindenáron megszerezzük, megtartsuk.

Mennyi minden kerül így takarásba. Mennyi mindent akarunk így kikerülni, elkerülni. Miközben a boldogságunkat keressük annyi mindenben, sokszor marad ki, vagy marad távol az, Akihez azért sem fordulunk, nem megyünk mégsem közelebb, mert félünk. Félünk Tőle, mert szenvedéseinket, fájdalmainkat az Ő „nevére” írjuk. Amit úgy mondunk; büntetés.

Lélekgyógyszereink /04

Nincsen olyan Szent, aki minden próbatételt, szenvedést elkerülve és kizárva, mentesült volna a kísértés ereje alól. Érdekes lehet nekünk, hogy ōket vajon miért nem érte lelki trauma, depresszió, súlyos és kezelhetetlen állapot annak ellenére, vagy mindazokkal együtt, amilyen testi-lelki sérülések bennünket is érnek. Isten közelségük nem jelenti azt, hogy sérülés-mentesek. Azt sem, hogy azonnal gyógyuló sebekkel. Különösen úgy nem, amikor látjuk, és tapasztaljuk, hogy ma is mennek el úgy közülük, hogy nagyobb szenvedésben is részük van, mint amilyen esetleg engem nem ért utol.

Mi volt az a mosoly, mely az arcukon maradt? Amit nekünk is látnunk kell. Mi lehetett? Terápiák, az öröme hangolódás gyakorlatai nélkül. És mi lehet ez a mosoly, melyet semmilyen fájdalom, testi-lelki, elnyomni, eltüntetni nem tudott?

Lélekgyógyszereink /05

Nagyon sok Szent mosolya mélyebbről fakad. Erőltetés nélkül. Az őket megpróbáló szenvedések ellenére is. A szenvedést ők is kerülnék, ők is emberek, amiért követhetők. Az Istenhez, az Irgalomhoz, Jézus Krisztushoz egészen közel, és Benne, tudják, hogy a szenvedés miért van és kitől származik próbatételként, melyben szabadon dönthetünk az Isten ellen vagy mellette. Ha mellette döntünk, mintha azzal kezdődne el a hitünk, válaszként mindarra, amiért a bűneink nagysága és az én bűneim súlya mégis oly nagy Áldozatot kívánt.

Lélekgyógyszereink /06

A Szentek mosolya, és a mindazok mosolya, akik az Ő közösségében rátalálnak erre az örömré, az Isten örömére, az Irgalmára, Jézus Krisztusra, különleges. Nem függ az arcunkon megjelenő mosolytól. Testi-lelki szenvedéseik ellenére is bennük minden rendben van. Minden a helyén van. Az Isten válaszával együtt, Akinek válasza, a kísértésekkel teli próbatételeinkben is, az elkövetett bűneink ellenében is csak Szeretet marad.

Ők az oldódás, az öröm, a jókedv, a belső béke nyugalmát hogyan őrzik meg minden szenvedés ellenére is?

Valószínű, hogy ezeket nem élik meg fölöslegesen, nem ebben élnek, keresve az alkalmakat, csak hogy a fájdalmakat, a szenvedés hangulatát is elkerüljék. Akkor, amikor viszont ezek elkerülhetetlenül jönnek, bennük a mosoly nem tűnik el. Az a mosoly, mely tükrözi annak az Arcnak, Aki a saját szenvedéseiben is rájuk mosolyog.

A Szeretet mosolya ez, és a mosolyukban tükröződő Szeretet.

Szentek imái /01

Aki el tudja mondani egy szent legbensőbb imáját, vagy a saját legőszintébb szeretetvágyait, Jézushoz válik hasonlóvá az egységben, az Anya Szentegyház közösségében.

Ezzel talán csak ő is átvette a fáklyát kezében a küzdelemhez, mellyel biztosan célba ér, mint a többiek. Sokszor elsőként az utolsók közül.

Szentek imái /02

Amikor szabadulást nyerünk, akár csak egy kis időre, is, ajánljuk föl minden küzdelmünket, szenvedéseinket mindenki másért, azokért is, akik hasonló gyötrésben, gyötréstől szenvednek. Ha nem is fogjuk megtudni, hogy Jézushoz mennyire közel vagyunk, annál nagyobb öröm, hogy mások részesednek abban a Kegyelemben, melyhez számára ismeretlenül hozzájárultunk.

Szentek győzelme

Győzelmük, Jézus Krisztus győzelme. Miatta, Érte, és miattunk.

Győzelmeik, közbenjárás azokért, és olyan küzdelmeink miatt is, melynek fogásából, bilincseiből, hosszú ideje, – akár 40, 50, 60... éve, – kisebb-rövidebb ideig lehattunk szabadabbak. Egy lélegzetvételnnyire.

Kísértéseinket sokan nagyon közelről megismerték a szenvedésben, amit vállaltak az isteni Szeretet Irgalmaért cserébe. Amikor az Ő közbenjárásukra is szabadulást nyerünk, hogy az Úr Jézushoz hűségünkben kitartóbbak lehessünk, már egy parányi lépés az, hogy ott is maradjunk, egészen a közelében, Vele és Benne.

Ajándékaink, kéznyújtásnyira /01

A Kegyelem nagyon sok ajándéka nem jut el automatikusan hozzám a hivatásommal együtt. Vágyainkban ott vannak, hiányuk miatt. Gazdagodni akarunk örömeinkben, uralva és birtokolva mennyi mindent. Irigylve, ha a másinak van belőle. Különösen, ha hivatásomnál fogva nekem van nagyobb szükségem rá, és egyébként is a rangomnál, tekintélyemnél fogva, engem illette elsősorban.

Ajándékaink, kéznyújtásnyira /02

A Kegyelem ajándékai túlsordulnak a Szentjeinkben.

Akiken meg is látszik a különbözőség, a többlete annak, amiért szembeszökő, hogy az Isten mennyire közel van hozzájuk. Az Ő szenvedéssorozataikban azonban ez az egyik, ami miatt mégsem lehetnek bizonyosak.

Míg én mindenben bizonyos akarok lenni, a felől is, hogy az Isten Van, támogat, körbevesz, törekedve egy olyan közelségre, melyben a boldogságom és annak tapasztalásvágya minden mást nélkülöz.

Ajándékaink, kéznyújtásnyira /03

A Szentek ajándékai teljesek.

Míg mi csak az örömeinket okozó, bennünket magasztaló értékek után vágyunk, találunk hamis kincseket, megoldásokat. Melyek miatt csillogásunk már régóta nem a Szeretetről szól. Nem az Ő ajándékozásáról. Nem mindenki javát szolgáló, Irgalmából eredő ajándékról, mely önzetlenül mindenkihez eljuthat.

Ajándékaink, kéznyújtásnyira /04

A Szentek nem válogatnak, és abból élnek, amijük van, és amit még hozzá „észrevétlenül” kaphatnak. Gazdagságuk a „kevésben” bontakozik ki. Anélkül, hogy többre törekednének, törekvésük inkább a kísértéseik elleni küzdelemről szól. Felajánlásokról, lemondásokról, Isten Áldozata közelségében. Minden ajándékunk Teljességében. Akitől származó szeretet, és viszonzása teszi az Ember szívét és lelkét nyitottá, hogy mindenestől elfogadjon és befogadjon mindent, amiben az Ő Teljessége mutatkozhat meg, és amelynek hiánya nagyon sok mindenre kiterjedő szenvedéseink okozója.

Ajándékaink, kéznyújtásnyira /05

Isteni ajándékozottságunk öröme nem lehet hiányos. Ajándékozásának boldogságunk érzésével nem kápráztatja el, nem vakítja el, nem tereli el figyelmünket, szemünket, szívünket és lelkünket arról, amiért ezt teszi.

Amikor ad, ajándékában a Szeretetének valósága Van. Megváltásunk Áldozatában, az Ő kiöntött vére árán.

Míg arra számítok, hogy csupán egy ajándékot vennék át az érdemeimért nekem örömet okozva, az Ő Áldozatát, érdemtelenül kapom, és fogadhatom. A találkozásban közeli, és az engem is érintő megbocsátás örömeiben.

Ajándékaink, kéznyújtásnyira /06

A Szentek mosolya őszinte. Felhőtlen mosolyukra számítunk, de az ő mosolyuk annál is tisztább. Ajándékozottságról, jegyességről, elkötelezettségről, odaadásról „árulkodnak”. Olyan ajándékozottságról, olyan ajándékról, melyből szívesen törölnénk szeretetünk viszonzásában is, a szenvedés, az áldozat, a följajánlás, a lemondás, a mindent odaadó szeretetünk gondolatát is. A Szentek mosolyából ez mind nem hiányzik.

Advent, Karácsony

Ólomkatona

Emlékszem, rég volt
Mikor csodádat kértem
Kis jászladhoz visszatérve
Megkopott a térdem

Vissza-visszajártam
Hogy új szívet adj nekem
Mely szeretettől dobog
És dalol csendesen

Emlékszem
Amint meghasadt
És ólom szívemben
Az élet fölfakadt

Szívedhez hajoltam
Egészen közel
És szívem mélyén
A csendet rejtetted el

Vissza-visszajárok
És csodálom Istenem
A jászol mellett ólomszívet látok
Cserébe a Te szíved adtad én nekem

Keresztút, Húsvét

Nagycsütörtök

Oltárfosztás. Nagyobb a Szeretet csendje ilyenkor, amit csak ámulattal és döbbenettel lehet valamennyire megérteni. A miérteket is, melyekben benne van minden önzés, háború, a testi és lelki bűnök, kielégíthetetlen vágyaim, mind-mind, az Egyetlen Szeretettel szemben. Most csendnek kell lennie. Megfosztva az oltárt is minden gyönyörűségétől. Észre véve azt, hogy nem lehet és nem szabad hozzászokni ahhoz, hogy az Isten csak úgy Van. Helyet kell szorítanom Neki magamban. Egészen addig, míg Ő minden egyebet kiszorít, ami nem Ő.

Oltárfosztás

A távolság, az isteni Szeretet távolodása, teremtményi életünk, létezésünk, és a szeretethez visszatalálásunk jele – jelzése azon az úton, ahol Rá találunk. Ahol csak Ő Van, minden más elképzelésünktől megfosztva.

A közöttünk születő távolság bennem van és miattam. Minden önző akaratommal szemben ott van a létező Szeretet, amelyben élek.

A távolságban, a távolodásomban, a lüktető Szeretet dobogásának hangja szólal. Olyan belső szívdobbanásai, melynek hiányáért vagy csak a szárazságért is, ha okolnám, magamban kellene keresnem a közeledés lehetőségét.

Üres sír

Közelében lehetünk az isteni Szeretetnek, amikor elkezdjük féltetni. Őrizni akarjuk, megőrizni azonnal mindent, a felfogható és megtapasztalható megnyilvánulásaiból. Akiben kinyilvánítja önmagát előttünk. Az Irgalmában. Nem hagyjuk szabadon, hogy szabadságában a Megváltás minden szándékunkra és vágyunkra kiterjedjen. Önszeretetünkkel, birtoklási vágyunkkal, fogva tartjuk és eltemetjük. Oda, ahol alig mozdul, alig változik bármi is, a mi vágyaink és elképzeléseink teljesülése nélkül.

Pedig a Szeretet szabad. Hiába keresnénk a szívünk mélyére rejtve, csak emlékeit találnánk ott a Szeretetnek.

Itt jártál

Itt jártál Istenem
Örömben, s bajban
És kiáltást hallottál
A keresztről halkan

Itt voltál, és maradtál
Mindig kis időre
Hogy szívünk kitáruljon
Mert maradnál örökre

Itt jártál Istenem
Talán észre sem vettem
És hagytam magamat
Meglepni a csendben

Nyisd meg a szívem

Ne légy távol tőlem
Ne veszítsem lábaid nyomát
Ne söpörje szél előlem
Hogy szívemben találjam a Golgotát

Halkuljon bennem
A vád mindenért
Hogy át tudjam ölelni kereszted
Szeretetedért

Halkuljon bennem
A kiáltás, a gyűlölet
Öleld magadhoz lelkem
És vedd le rólam a terheket

Vedd le rólam
Bűneim bilincseit
Hogy szívembe fogadjam
A szabadság kincseit

Szabadulásomnak Ára
Elnémult Szeretet
Öleljen téged hála
Nyisd meg szívemet

Kápolna

Templom ablak

Betekintesz hozzám
Éjjel és nappal
És rám mosolyogsz
Boldog vigasszal

Vágyaimat találom
Mosolyodban Istenem
Örömöd mosolyát
Régről ismerem

Kerestük kutattuk
Örömünk titkait
Míg feltártad Irgalmad
Lelkem legbensőbb vágyait

Vágyaimban

Hányszor mondtad halkan
Hogy szeretsz
És nem tudtam
Hogy közelemben lehetsz

Hányszor vártam
Szerelmes szavadra
Az idő múlását figyeltem
És csakis magamra

Hányszor mondtad csendesen
Itt vagyok
És hányszor gondoltam mégis
Hogy egyedül vagyok

Felhőkön túl

Istenem

Mit is adhatnék
Minek örülnél nagyon
Rád bízom magam
És örömöm Rád hagyom

A felhőkön túl követ
Minden vágyam
Csak hogy lássam mosolyod
És szívemben megtaláljam

Olyan csend van

Olyan csend van
Amikor itt vagy
Olyan öröm és béke
Mintha sosem lenne vége

Olyan szeretet
Mely hosszantartó végtelen
Azt hinném örök
Ha nem vinnéd magaddal hirtelen

Ketten maradunk

Végtelen Szeretet
Ki előtt semmi vágyam
Kinek szemébe néztem
És szívemben megtaláltam

Kinek mélysége
Fölfoghatatlan
És nagysága
Átkarolhatatlan

Csend öleli
És fogadja magába
S a csend emel közel
Irgalmába

Ketten maradunk
Ebben a szerelmes csendben
Mintha emelnéd lelkem közelebb
Elém táruló végtelenben

Mosolyog lelkem

Mosolyog lelkem
Hogy egy pillanatra
Felkaroltál engem

Mosolyog lelkem
És szalad
Vágyaiban Istenem, szabad

Mosolyog lelkem
És visszamosolyog
Mosolyodban örömöm ragyog

Mosolyog lelkem
Ha újra láthat
Szabad szeretetben rád találhat

Milyen csend van

Milyen csend van szívednek mélyén
Hová lelkem elmerül
Szerelmed hullámok nem sodorják
Mélység és magasság csendesül

Milyen csend van
Szívemnek zengő dallama szólal
Átölelek és engedlek gyengéden
Mint egy csendes sóhaj

Szeretetburkok /01

Nem jelenthetik az Isten kivételezett, kitüntetett védelmét vagy figyelmét sem, személyemet illetően. Nem érek többet előtte mint bárki más, akikkel együtt mégis külön-külön is fontosak vagyunk számára, különösen a Megváltottságunk miatt. Mégis nehezen tudjuk elképzelni Isten közelségét másképpen. Vagyis nem szeretnénk másképpen a szeretet megtapasztalását, mint egy védő, minden csalódástól mentes, óvó, féltő, gondviselő szeretetként.

Szeretetburkok /02

Vajon nem mi kreáljuk-e magunknak az ilyen szeretet megtapasztalások burkait? Leginkább akkor, amikor jól megy a sorunk, de akkor is, amikor vágyunk rá, vágyunk eljutni, legalább a közelébe, vagy belépve és egészen a bizalmába rejtve.

Rejtettségünk sem történhet csupán odaadó szeretetünk viszonzásaként. Minden odaadásunkat meg kell, hogy előzze az Ő égő Áldozata. Az Ő tiszta felajánlásában, bennem minden el kell, hogy égjen, ami bűn, ami „alvó állapot” lehet, védettség, éppen egy szeretetburokban, melyből ki nem lépek a valóságba, a környezetembe kijebb magamból, de még magamban sem beljebb, ahogyan az Isten lát. Melyben én vagyok a központban, én vagyok a minta önmagamnak, melyet ez a fajta szeretetburok még bizonyítani is tud.

Szeretetburkok /03

A Szentek előtt ez ismeretlen bezártság, a képzelt Szeretetnek valóságos, mégis hamis burka. Ez fölszakad előttünk, és szét is kell pattanjon, ha a Végtelen Irgalom Valóságát akarjuk. Nyíltságunkat jelenti, figyelmünket teljes odafordulással Feléje. Vagy éberséget, érzékenységet minden tekintetben?

Amint burokokban éreznénk magunkat, nem felejtkezünk-e el bűnösségünkről?

A Szeretet burok nélkül is Szeretet marad.

Szeretetburkok /04

Az isteni akarat, szándékának továbbadása nem áll-e meg, nem akad-e meg egy magunkra húzott burokokban, ahol én már nem változom, és a burokokban megélt tapasztalataim meggyőzőnek engem akkor is, amikor pedig ki kellene lépnem belőle. Ilyen burkok születnek azonnal akkor is, amikor szembesülök azzal a Valósággal, melyben ott van a szenvedés, a gyötrelem. Automatikus védettségként alakulnak újjá, de leginkább bennünk.

Szeretetburkok /05

Az Isten ilyet nem ismer. Szeretetének szabadságában végtelen megújuló. Újjáteremtő, alkotó. A Természetben éppen úgy, mint Teremtményeiben, bennünk.

Mint ahogyan a Természet sem maga diktál, és nem maga szabja meg maga számára az évszakokat, nekünk sem szabadna feltételeket szabnunk Istennel szemben.

A védettség burkaiban nem szabunk-e határokat, nem húzunk-e föl védelmet jelentő várfalakat, különböző módon biztosítva boldogságunkat?

Mennyire történhet ez az Élet Istenével szemben, és azzal az Örömmel szemben, melyet megtapasztalni nem lehet, ha nem vagyok ezektől szabad?

Szeretetburkok /06

Sokáig élhetünk szeretetburkainkban. Önszeretetben. Sajátos örömmel.

Váratlanul érhet bennünket, amikor ezek a burkok mégsem biztosítanak védettséget, és egy újabb megpróbáltatásban a hitünk is elpattan velük együtt, mint egy buborék.

Mennyiszer fordulunk azonnal vissza, utalva a korábbi védettségre? Kimondva az Istenre mindazt is, ami most ellenkezik mindazzal, amit elképzelésünkben Róla alkottunk.

Ilyenkor a múltat, a Szeretetről alkotott elképzeléseinket védjük. Alig vesszük észre, hogy ilyenkor magunkra mutatunk. Vágyainkra, melyeknek Isten nem tesz eleget.

Nehéz így leborulva hálát adni még azért is, amikor egy ilyen róla elképzelt és köréje épített burok is elpattan.

Szeretetburkok /07

Idővel elpattannak az Isten köré épített és ráhúzott szeretetburkaink. El is kell, hogy pattanjanak. Összetörést jelentenek az Ember számára, de ez egy lépcső ahhoz, hogy a Lélek megnyíljon. Visszatéréseinkben, az Emberségünket, akaratunkat, önös és kielégítő vágyainkat óvjuk, és keressük újra, míg megnyílván az Isten felé nem óvunk és nem féltünk már semmit.

Szeretetburkok /08

Amikor elpattannak, úgy is kellene hagynunk. Ezzel kezdődik egy másfajta szakasz, megnyílván a Szeretet felé. Az Irgalma felé, mely küzdelmet is jelent. Küzdelmet az önvédelemmel szemben, a Szabadságért, a Szabad Szeretetért. Küzdelmet azért is, hogy be ne záruljon sehol semmi bennem. Amikor szándékaim, vágyaim már nem bennem kezdődnek. Legfeljebb csak annyiban, hogy a nyitottságot próbálom küzdelmeim árán is megtartani Feléje.

A támadás, a kísértés egy ponton is bezárhat mindent. Mégis hiába alakulna hamis és hazug burok körém, ez a burok ugyanúgy elpattan a Szeretethez visszatéréseemben, mint mindazok, melyeket még valamikor én próbáltam megalkotni saját örömömről.

Szerelmed harmata

Egységes gyönyörű Szeretet
Egyetlen gyönyörű illat
Küldd el Szent Lelkedet
Aki szívünkben tovább nyílhat

Bontsd ki a szeretet
Színes szirmait
És tárd fel előttünk
Örömd titkait

Öntözd szívünket
Szerelmed harmatával
És a Teremtés daloljon
Lelkünk dallamával

Rejtsd el szívünkbe
Mít lelkünk felfogni képtelen
A Szentháromságnak Egységét
Mely Örök és Végtelen

Vágyaink

Egyetlen vágyadért
Lettem és vagyok
Gyönyörű szerelmedért
Mindent megadok

Amit csak szeretnél
Kérlek, vidd magaddal
S ha semmim se maradna
Vágyam teljesülne szent akaratoddal

Nyerészkedő imák / 1

Amikor versengünk és általában a sikereinkért imádkozunk. Azért, hogy elismerést kapjak, hogy nekem legyen sikerem... Imádkozunk, de hogy imádságok lennének az kérdés marad. A másikkal szemben hangzanak el, győzelmem érdekében, miközben a másik fél is megtehetné, hogy imádkozik, és lehet, hogy meg is teszi. Milyen érdekes összecsapások ezek, ilyen színezettel.

Ha pedig győzelem születik, mit számít az ilyen imádság, ha minden további lépésemet, küzdelmeimet hasonló imákra alapozom. Mit számít a hitem, ha csak ennyit ér? – a másikkal szembeni küzdelemben?

Ha pedig nem az enyém a siker, nem nyertem meghallgatást?

Nyerészkedő imák / 2

Megjelenik a háborús helyzetek, területszerzések, hatalmi harcok, az egyeduralom, a kiválóság, tündöklés területén. Látványosan felbukkan a sportban, a sztárság formáiban, a zene és az egyéb művészetek területén is a kiemelkedő szerepért, az én-központúságban, akárcsak a megszerzett tudáshalmazokkal a hátunk mögött, amikor önmagunkra tekintünk tekintéllyel. Ott lehet, és ha lehet, ott is előjön, ahol látszatközelséget mutatunk az Istennel. És felüti fejét

a házasságban is, amikor már nem egymásért szól a kapcsolat, de ekkor el is veszíti az imádság mindazt, amitől az lenne. Az odaadás, a lemondás, a figyelem, az önfeláldozás nehezen tér vissza, és helyébe lép egy sajátos szeretet, elveszítve azt a Szeretetet, Akinek ebből vagy erre semmi szüksége sincsen.

Itt és most

Közeledben mindig így van
Az idő megáll, vagy így halad
Itt és most
Veled minden így történik
Akaratod bennem mindig így marad

A néma gyógyítása

Jézus nagyon sok némat meggyógyított.
Milyen csönd, némaság húzódik sokszor az imádságainkra, kérésünkre.
Amikor lelkünk elnémul és vágyaink a háttérbe kerülnek, de a szeretet megmarad bennünk, milyen távolságból jön közel és érint meg az Isten?
Mintha a kimondatlan vagy kimondhatatlan és el nem hangzott szeretetkiáltást messziről is hallaná. Semmilyen távolság nem számít. Mielőtt valahogy a színe elé jutnánk, a legegyszerűbb és legtisztább szeretetvágyunkban már ott van, mely Hozzáköti.
Őt azonban nagyobb szeretetvágy köti hozzánk. Hozzám. Az Ő szeretetének mindenhatóságában.

Áldd meg őt

Áldd meg őt Istenem
Áldd meg
Félelmeiben
Bizonytalanságaiban áldd meg

Áldd meg őt
Lélegzatsdagságban
Gondolatod legyen
Minden szavában

Áldd meg mindazzal
Ami több lenne bennem
Áldd meg vágyaiban
Végtelen kegyelemmel

Áldd meg őt mindazzal
Ami Belőled fakad
Szálljon rá béke és áldás
Mely rajta marad

Áldd meg őt
A kísértés ereje ellen óvd meg
Küzdelmeiben ne hagyd elveszni
A Te dicsőségedért tartsd meg

Áldd meg őt mindabban
Amiben gyöngé
Maradjon Irgalmad tükre
Mindörökre

A Szeretettől távolodva

A templomba is viszünk magunkkal olyasmiket, melyekkel újítunk, frissítünk. Közelebb „csalva” magunkhoz a Szeretetet, miközben sokszor inkább távolodunk Tőle.

Mennyi minden befér az Isten és az Ember kapcsolatába? Szinte minden. Amit csak akarunk, azt belevisszük. Mint ember és ember közötti kapcsolatba.

Csoda lenne, hogy az Isten oly távoli? Oly rejtőzködő? Titokzatos, aki az Ő útját, a hozzá vezető utat rejtené előlünk? Alkalmazott módszereinkkel vajon rátalálunk-e?

Míg saját boldogságaink lehetőségeit, megoldásait fedezzük föl újabb és más formákban, az istenközelség érzése becsaphat. Élmények, hangulatok lehetnek örömmel teljeseek, beleképzelve, hogy az Isten örömét éljük át. Azután ezek a hangulatok eltűnnek, és úgy tűnik, az Isten is mintha távolodna.

Vajon akkor valóban ott lett volna az Isten?

A Szeretethez közeledve

A templom csöndje, az Isten csöndje. A Szeretet csöndje. A Szeretet jelenlétének öröme. Belépve ebbe a csöndbe, az örömébe lépek be. A meghívott én vagyok.

A kinti zajból belépve, szívemben is el kell csendesülnie zajoknak. A benti zajoknak, melyek lehetnek a vágyaimtól, saját ajándékaimtól, örömeimtől, fájdalmaimtól stb. hangosak. Segít a belső csendhez a felajánlás, melyben magamat ajánlom föl, magamat adom oda úgy, hogy teljes nyitottsággal leborulok Isten előtt, Aki ott fúj, ahol akar. Ha ilyen nyitottsággal fordulok Felé, akkor ezt meg is teszi.

Ő meg én

Átlátszóságban /01

Aki ezt a Kegyelmet megkapja, és ebben nő fel, felnőtt korában is sokáig ott maradhat annak a tudata, hogy mint ő, mindenki más rajta is átlát. Ez számára egyáltalában nem zavaró tényező. Sőt várná és elvárja, hogy mások segítsék. Nem érti, hogy a környezetében élő emberek ebben miért tartják magukat vissza. Számára nem lenne romboló, hanem inkább építő hatású a segítség. A csalódással a felismerés akkor kezdődik, amikor egyre többen hatnak rá az önzés formáló és átformáló erejével. Melyben sorozatosan szembesül először azzal, hogy mennyi mindenben nem felel meg mások akarátának, miközben párhuzamosan tárul föl előtte az is, hogy még a barátság is megbillen azon a ponton, ahol az illető más lehetőségeit meríti ki az Életnek, és más elvárásokkal él vele szemben is, mint amilyen irányba az isteni Szeretet állítana elé feladatokat.

Átlátszóságban /02

Akaratlanul is ütköző pont és ütköző felület marad benne a kettőség tudata és ismerete. Vagyis a szándék, amely szerint nehezen fog tudni eleget tenni az Istennek, miközben az emberi szándék visszahúzó ereje fojtogatja. Ennek fölmérésében és eldöntésében, úgy tűnhet, magára marad.

Korlátok közé szorulva nem lesz áttörés jellegű annak felismerése sem, hogy ő maga egy csodálatos kegyelmi ajándék részese. Döntéseiben valakik vagy valaki ellenében, vagy éppen az Istennel szemben, szenvedés húzódik meg, amiért a csodálatos kegyelmi ajándék többször jelent gyötrelmet számára, amitől szabadulna, csak hogy azt a szabadságot megélhesse legalább, amit a környezetében tapasztal és lát. De hogy ŐK mégsem boldogok, és hogy miért és mitől nem szabadok, azt nemcsak hogy belátja, hanem inkább választja azt az egyetlen Igaz szabadságot, mely mindenki más előtt megköötözöttséget, függőséget jelentene.

Átlátszóságban /03

Egyre tisztábbá válik előtte az is, hogy az isteni út mennyire más. Hiába küzdene kapcsolatainak megtartására, és hogy azokban megfeleljen mások elvárásainak, azonosulásra mégis képtelen. Mások előtt a megértése félrevezető lehet, mivel tetszetős tulajdonság. Mégsem

barátságának jele, ahogyan ezt gondolnák. A megértés ugyanis tőlük visszafelé nehezen működik, önérdkek nélkül. A látszólagosság önmaga bizonyítja mindezt.

Átlátszóságban /04

Számára az isteni út gyönyörű így is. Nem a környezeti csalódások kerekednek fölé, vagy vesznek rajta erőt. Ezek nem győzik le. Ezek ugyanis mind, egytől egyig, az Istenre utaltságát jobban kihangsúlyozzák számára. Jobban elcsendesítik. Minden más tényező, mely ezt a belső csendet kergetné, vagy ebből a figyelmességből kimozdítaná, olyan feszültséget jelent, mely önmagában, önmagával szemben is küzdelem, míg azonban mások számára riasztó ezzel szembesülni, és az elfordulásukat okozza.

Az isteni Szeretetnek megfelelni mégsem lehet olyan szeretet mércével, melyet egy közösség állít föl, vagy ideaként állítanak egymás elé, tele az érzelmi-lelki vonások jóleső simogatásaival.

Átlátszóságban /05

Az isteni Szeretet nem fullasztható bele, nem húzható le vágyainkba.

Szeretete ennél sokkal magasabban van, ahová Ő hív meg, és ahová emel, amint igent mondok. Magasabban van, amíg szeretet vágyaim és elképzeléseim határát az Irgalma nem tudja átlépni. Ő nem tör bennem össze semmit ehhez a közelséghez.

Az összetörések nem Tőle származnak. Akkor sem, ha bűneim következménye bármilyen szenvedés lenne. A szenvedés azonban az egyik legtisztább kifejeződése lehet, és utalhat mindarra, amiben Ő nem volt, vagy nincs is jelen.

Átlátszóságban /06

A bűn nem kerülhető el. Az átlátszóság, az átláthatóság az Isten felé jelent folyamatos megnyílást, nyitva maradást. Az igenjeinkben. Melyekben az Isten számára nyílik lehetőség arra, hogy gyógyító, és életet adó Irgalmában az Ő akarata kitárulkozhasson és érvényesüljön a Megváltásban.

Szeretetének megmutatkozása nem jelent időszakos, vagy a pillanatnyi szeretet élményt az odaadásban. Nincsenek lezárt szakaszok. Még a megélésében vagy átélésében sem. Semmilyen szörnyűség, fájdalom, de még olyan boldogság érzés sem zárja le, nem tartja távol, amely Őt kizárná. Számára ezek hamis utalások lennének arra, hogy az Igaz Boldogságot, a Szeretet Valóságát és Irgalmának személyes közvetlenségét eltakarják.

Átlátszóságban /07

Minden külső és belső küzdelemmel ez nem jelent önfeladást, önmegadást az emberek előtt. Akkor sem, ha ezt mások ki is használják. Az Istennek jelent megadást. Teljességgel akkor is, amikor ezt az odaadást a bűn mégis képes lerombolni. A kegyelemben, amit a szent gyónás alkalmával Isten Irgalma kínál, az odaadás nem egyoldalú. Az igenem, a Szeretet elfogadásom, közeledés és belépés abba a Szeretetbe, mely Van. Aki Van. Aki Él. A létező és éltető Szeretetbe.

Átlátszóságban /08

Egyre nagyobb és odaadóbb átlátszóságban, az isteni Szeretet is egyre jobban átlátható, és a szinte folyamatos együtt maradás párbeszédében követhető Akarat. Eleget téve vagy megfelelve a kihívásoknak, helyesebben az Ő elvárásainak.

Elvárásai az Ő szeretet Irgalmában, az Irgalmában bontakoznak ki. Minden feladat és minden más, ami a legbensőbb odaadásunk kibontakozásával kezdődően bennünk és a Világ Mindenség feletti gondviselésében is jelen Van.

Átlátszóságban /09

Átlátszóságunkban az isteni Szeretet is átlátszóbb. Szeretetében a Tőle függő Világ Mindenség és a Tőle függetlenséget kereső Emberi szándék és élet, a vágyak és akaratok, mind olyan átlátható válaszok, melyek még sem általánosíthatók, és nem mondható ki fölöttük ítélkezés vagy ítélet. Melyekkel csakis az isteni Szeretet áll szemben olyan tisztaságával, Aki előtt a bűn, felismerés, beismerés és elismerés. Minden magyarázat, hivatkozás, másokra mutogatások nélkül. Az én védelmem egyedül az Ő Irgalma lehet, Akinek Sebeiben minden vétkem bocsánatot nyerhet.

Átlátszóságban /10

Aki az átlátszóság kegyelmével mások lelki állapotát is láthatja, – éppen úgy, mint a saját maga számára, – ezt az Egyetlen Szeretet forrást ismeri, ítélkezés nélkül. Mint ahogyan a saját szálkáinál is többet lát magában, másokban is többet láthat a bűn vonzalmának mélységeiben, mely nem ruházza föl semmilyen önhatalommal. Az Irgalom áll és Van minden fölött. Minden önző Emberi vágy előtt. Aki minden bűnnek csábító és halálunkat okozó mérgét ismeri. Mélységeit és bennünket elvakító kínálatait.

Átlátszóságban /11

Isten előtt nem titkokat ismerünk meg. Ha Előtte vagyunk, akkor a Valóságot. Azt a Valóságot, Akiben feltárul előttünk Irgalma.

Amikor egyre kevesebb lesz mindaz, amit kérdésként föltennénk. Az Irgalma Szeretetének mélységeiben tárul eléink, odaadásunkat követően, lemondva önmagamról is. Mielőtt bármit is kérdeznék, Ő válaszol. Azzal, hogy megmutat mindent. Mindent, amelynek megértéséhez is föl kell nőni a tudatos küzdelemben is. A megértés pedig újabb feladatokat jelent, az imádságok végtelen soraival. Melyben gyönyörű értelmet kap minden szándék, följajnlás, közbenjárás másokért, hogy az Istenre rátaláljanak.

Közbenjárás ez, mely az isteni szándékkal egyesülve, inkább jelent Vele együtt járást, Benne maradást, minden testi, lelki szenvedés ellenére is.

Boldogság ez, aki előtt és akiben ez a Szeretet létező. Senki és semmi nem pótolja.

Hallottam örömöd

Hallottam
Örömöd hangjait
Szerelmes csendes
Gondolataid

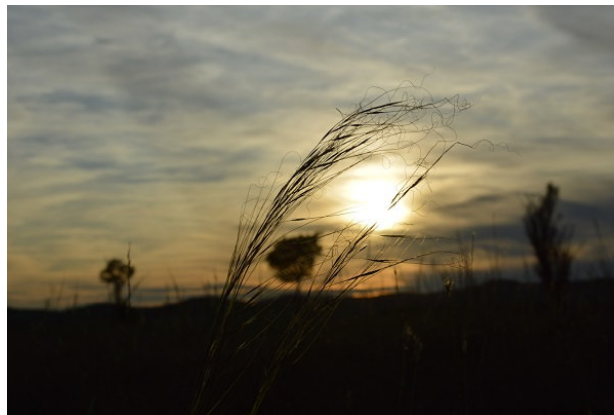
Láttam
Boldog mosolyod
És értettem
Minden sóhajod

Oly csendben
Oly halkan
Csak lelkem rebbent
S maradt minden mozdulatlan

Hálából

Köszönöm
Ha nem felejtesz el
Háládban ott vagyok
És a szívedben rejtés el

Köszönöm a fájdalmat
Mely Szent szívemet érte
És köszönöm szerelmed
Boldogságodért cserébe

Bocsájtss meg

Engedj zuhannom
Mélyebbre hol már nem is látlak
Hol nélkülözésed
Mindennél jobban fájhat

Engedj távol magadtól
Messzebb
Hol felejthetnék mindent
A szerelmed

Engedj szabadon
Karjaidból ejts ki váratlanul
És hagyj magamra sokáig
Némán szótlanul

Tedd meg kérlek
Zuhanjak szerelmednél lejjebb
Hol hívásodat sem hallanám
Csak a néma csendet

Engedd a szégyent
A megvetést
Az egymásra találást
És a várva várt ölelést

Bocsájtod meg vágyam
De kérlek, tedd meg
Szomjas lelkem
Meg ne szokja szerelmed

Bűneinkben

Szélsőséges időszak, amikor nemhogy változni nem tudunk, változtatni sem a vágyaink teljesülésében. Megszokássá vált bűneinkre megszokott formában válaszolhatunk az isteni Szeretet hívására, Irgalmára.

Megbánásaink tapasztalásában, már-már úgy tűnhet, hogy azért találtunk módot belső egyensúlyunk visszabillentéséhez. Pedig ez sokszor nem több, mint egy módszer, mely gyakorlattá válhat könnyen. Becsapós nagyon, mert kísérheti őszinte bánat. De vajon nem több-e mindez annál a vágynál, hogy ki ne essek a vágyott Szeretet féltéséből?

Nem az én féltésem marad-e mindez? Féltése egy olyan buroknak, melyet újra meg újra én hozok létre?

Belső béke?

Az isteni Szeretet más békét, más békességet kínál, mint amilyen benső nyugalmat mi teremtenénk saját feltételeinkkel. Óvva és őrizve mindenféle támadástól, nemtetszéstől, háborgatásoktól. Ilyen figyelmünk központjában mi vagyunk, mi maradunk, és látszólagossá válik az Isten szeretet láthatatlan burokba visszavonulásunkban.

Pedig a Szeretet Szabadság. Isten Irgalma aligha juthat hozzánk közelebb, ha szívünket nem tárjuk ki falak és korlátok nélkül, hogy a Szeretet szabaddá tegyen. Engedve a változásnak, a megváltoztatásnak. Amikortól nincsen mit veszítenem. Hiszen mindenben Ő Van és Ő Marad, amint ezt a Mindenséget választom.

Pihenj meg

Pihenj meg
Csendben
Pihenj meg
Csendes szívemben

Oly Hatalmas
Oly védtelen
Pihenj meg szívemben
Mely megóvni képtelen

Pihenj meg
Találj szerelemre
És találj hűséget
Benne

Vágyaid teljesüljenek
Találj örökre
Boldogságod fakadjon
Mindörökre

Mesélnék neked

Annyi mindent mondanék
Szerelmedről mesélnék neked
Nevetve, kacagva,
Sétálva, futva veled

Annyi mindent mondanék
Vagy csak hallgatnálak
Mosolyod és könnyeid megértve
Csodálnálak

Annyi mindent mondanék
De gondolataimat is megérted
Ami szívemben kezdődött
Szívedben sem érhet véget

Akarsz-e szeretni

Mikor szólítalak
Már nem vagy egyedül
Ha magad szereted
Szereteted felém kimerül

Szólítalak, hívlak
Vég nélkül kereslek
Ismerd meg Irgalmam
És szívem mélyére vezetlek

Hová magadtól
Nem találhatsz
Ismerem vágyaidat
Ahol megállhatsz

Megállhatsz
És újra dönthetsz
Akarsz-e jobban szeretni
Vagy irgalmammal együtt felejtesz

Törd össze

Törd össze szívem
Abban a pillanatban
Mikor nem Benned bízom
Csak magamban

Törd össze szívem
Törd darabokra
Ha vágyaimban szeretetedből
Semmi sem maradna

Akkor ne maradjon semmi
Ami az enyém
Foltozd, tapaszd össze újra
Fordulj Irgalmaddal felém

Táncra hívlak

Milyen közeli a csend
Melyben ketten vagyunk
És hosszasan némán
Csak ketten maradunk

Milyen közeli olykor
Hogy itt vagy
És a csend dallamára
Újra táncra hívlak

Akkor táncol, dalol a lelkem
Oly halkan csendesen
Talán te sem vetted észre
Hogy karjaidban voltam kedvesem

Lelkem dalol

Mikor rám mosolyogsz
Mosolyog a nap, a felhő
Nem takarja ború
S ha csendesen esik az eső

Hiába fújna mosolyod
Messze a szél
Lelkem akkor is dalol
És csak terólad beszél

Megleplek csendben

Sokszor tűnsz nagynak
Hatalmas végtelennek
De megleplek csendben
Mikor szívemben érinthetlek

Megleplek
Mert szeretem látni mosolyod
Olyankor nem vagyok messze
Ismét előtted vagyok

Megleplek
Mert te adtad örömöm
S hogy újra rád találtam
Köszönöm

A csend

Ha örömünkben nincsen ott a csend,
Később a csenddel sem fogunk tudni mit kezdeni,
Hiába van ott az öröm.

A Szeretet virágzása /01

Más egy közeledés a keresés idején föltenni a kérdést a Szeretettel szemben, hogy hol lehet, miért hagy magamra. Visszafordulva, elfordulva Tőle, vagy nélkülözve Őt, és begubózva, bezárkózva a csalódottság, a meg nem értés szintjén.

Másképpen szólal meg a kérdés egy szeretetkapcsolatban, a hűségben, hasonló távolodások idején. Melyben az isteni Szeretet jelenléte élő és szüntelen valóság marad. Melyben az Ember és az Isten közötti szerelem, nem a távolodásról, nem az időnként megszakított kapcsolatról szól. Minden pillanatnyi távolodás is csak jelzése annak, hogy ne menjek messzebb, kicsit se térjek le arról az útról, ahol kettesben vagyunk. Ahol még mindig „hallom” őt. Ez nemcsak a szív útja. A tetteké, a cselekedeteké, a gondolkodásé, de legfőképpen a szeretetből eredő áldozatoké. Nem annyira a saját szeretet erőmből, önerőmből, mely ingadozóvá válik azonnal, ha nem az isteni Szeretet jelenti a Teljességet bennem és körülöttem. Ez és ilyen a lélek útja. Teljesen függetlenül attól, ami ellentmondásosan körbevesz, vagy belülről támad.

A Szeretet virágzása /02

Más a hűségben, a kitartásomban jelentkező isteni Szeretet távolodása is. Ez azonban sokszor mélyebb és nehezen viselhető, amikor lélek a teljes elhagyatottság ajándékát is megkaphatja a legbensőbb Szeretetkapcsolatban. Olyan magányt, melyben minden elvész. Tátongó üresség marad, ahol nem egyedül marad a lélek, hanem szinte kiürül. Kiüresedik.

Ha idáig sem volt szinte semmije ezért a páratlan szeretetkapcsolatért, most már az a szeretet sincs, amely táplálta, értelmet adva mindennek. Minden szenvedésben és gyötrelemben is. A halálban is.

Ez a még szebb virágzás idejének kezdete. A még közelebbi visszatalálások ideje. Közvetlenül a Szeretet színe elé térve, érkezve. Az Ő szeretetének szabadabb és nagyobb kibontakozásával bennem. Ahol Ő marad, elfoglalva szívem vágyait, az Ő szeretetében. Lefoglalva önmagának engem, hogy rajtam keresztül azt tehesse, amit csak akar. Amit a Megváltás művében folytathat bennem és általam is.

A Megváltás hatalmas műve mindenre kiterjedő, de az Embert érintően csak a teljes odafordulásával és odaadásával tudja teljességgel elérni az Irgalom által. Az isteni Kegyelem gyönyörű virágzásával. Még nagyobb és teljesebb odaadással viszonzva.

A Szeretet virágzása /03

Más az a szeretetlépcső is vagy a Szeretetnek az a foka, ahol másképpen „mutatja” meg magát. Szinte azt „bizonyítva”, hogy nem is volt. Visszamenőleg sem, sehol.

Ahol csak a hit marad és a bizalom. És az a szeretet, mely Tőle, Belőle fakad, akkor is, ha úgy tűnik, hogy Ő maga nincsen. Amikor valóban nem marad semmi, ami élő ebből a kapcsolatból, csak a szeretetben maradás és kitartás. Bár ez a szeretet most már „önerőből”, a „sajátjából” merítve, nagyon Emberi, mégis az egyetlen bizonyítéka annak, hogy Ő Van, és ettől azonban teljességgel isteni.

Ekkor lehet, hogy már nem lesz személyesen követhető a kapcsolat. Sőt, személytelennek tűnik az Ő hiányában. Mégis, nagyobb és továbbra is a teljes odaadásról szólhat csak minden. Egy folytatásról, egy további folyamatosságról, melyben a Szeretet tőlem „függetlenül” is Van. Vagyis megtapasztalások és a megtapasztalásaim nélkül is létezik. Bizonyítva Önmagát. Mindezt pedig úgy is, hogy bizonyítja magát bennem is, és anélkül is, hogy tudnék róla.

Mert szeretlek

Amit látsz
Én is olyannak látom
Amit mondanál
Már messziről hallom

Mielőtt szólnál
És elmondanád gondolatod
Tudom, mit mondanál
Minden vágyadról tudok

Ismerem mosolyod és vágyaidat
Melyek nem teljesülnek
S ha mosolyodra könny fakadna
Veled sírok, mert szeretlek

Találd meg

Érints meg ott
Ahol szeretetre találsz bennem
Felajánlásaimban elfogadásaimban
A szeretetsebeket találd meg bennem

Mosolyod a hangod a boldogságodat
Találd meg titkon és csendben
Boldogságomban szerelmed nyomait
Találd meg bennem

Kerestél

Egyszer kerestél
Szeretted volna nagyon, vágyaidban
S hogy megszeressél
Lelkem álmából ébredt karjaidban

Csend volt

Csend volt mindig
Mikor válaszoltál halkán, csendesen
Hangod sem hallottam
S köröttem sem hallhatta senki sem

Hadd lássam arcodat

Ne rejtőzz előlem
Mutasd meg arcodat
Mutasd jelenléted
És igazságodat

Mutasd meg Istenem
Szíved vágyait
Legbensőbb irgalmad
Lelkem álmait

Mutasd meg arcodat
Hadd lássam kit szeressek
Kinek mindent odaadnék
Csak hogy a Tiéd lehessenek

A Szeretet válasza

Akiknél marad a meg nem szűnő szeretetkötelék, ott a szeretet, az Ő válasza, folyamatos. Még a csend sem szakítja meg ezt a kapcsolatot, melyben nem érkezne remélt vagy érthető válasz.

Az Ő csendjében válasz van. Válasz mindarra, ami Őt érinti. Amikor a szeretetében akarunk megmaradni, minden küzdelem árán is, ez önmagában is válasz arra, hogy legyen benne mindenben teljességgel. Ha másfelől nem is kapna szabad utat, bennem érje el, vagy rajtam keresztül mindazt, amit csak szeretne.

Ilyenkor az imák nem kezdődnek és nem végződnek mindig a keresztvetéssel. Már régóta nem. Mert egy ilyen belső és folyamatos szeretetkapcsolatot az életünk, a napi teendők, a feladatok sem szakítják darabjaira. Az örömek sem. Mert a szeretetkapcsolat önmagában is jelenti az örömünk folyamatosságát.

Ilyenkor az imák sem hangosak? Nem zörgetnek megállás nélkül a szükség idején, kitartóan, hogy az Isten kénytelen legyen meghallgatni?

Nem zörgetnek valóban – mert hívásuk örökre szólóan tárt ajtóra talál. Meghallaná azt is, ha zörgetnének.

Mégis mennyire hallja azokat az eseteket, melyek különösebben a kérés megfogalmazásáig sem jutnak el, de a párbeszédben ott van az Ő jelenlétének hiánya és szüksége.

Amiért kopogtatással sem zavarom, mert magát a kérést sincsen erőm elmondani. Vagy mert nem érteném, mi lehetne olyan, amiről nem tud.

Elmondanám

Elmondanám, mennyire szeretlek
De akkor megállnánk, néznénk egymásra várakozva
Az idő is megállna helyben
Pedig mehetnénk tovább szeretetben, egymás kezét fogva

2020. 07. 02. /5/2

Mi lesz veled

Mi lesz veled, ha nem leszek
Hogy tudod bizonyítani, hogy szeretsz
Mi lesz veled, ha nem leszek
Kinek mondhatom el, hogy szeretsz

2020. 07. 02. /5/3

Közel hozzád

Hányszor vagyunk teljesen közel az Istenhez. Mégis érzésekhez kötnénk ennek bizonyosságát. Keressük a módját, az alkalmakat, a lehetőségeket. Próbáljuk valahogyan érintésnyire megközelíteni. Mert a Szeretet, érintés. És még annál is több. Kézen fogás, együtt maradás bizalomban, teljesen Rá hagyatkozva az Istenre.

Számtalan közeledésünk módjait, útjait ismeri az Isten. Minden sikertelenség ellenére is az út, amelyen eltalálunk Hozzá, olyan út, melyen elindulva is az Irgalma tárul elénk, és Benne maradva a Teljessége nyílik meg előttünk és bennünk.

Milyen sokszor hívjuk Őt, és szólítjuk. Mintha várnunk kellene, hogy a kérésünk is eljusson Hozzá, vagy pedig, hogy figyelemmel legyen felénk.

Ha a bűn nem szakít távolságot, mi lenne az, amiért mégis várnom kellene arra, hogy szeressen? Ha az Irgalma ott van előttem, és bennem, az Irgalmában minden szeretetével, áldozatával, nincs mire várnom. Hacsak nem más érintésre várok, másra számítok.

Pedig ez a „teljesség”, amit adhat.

Csak a kielégíthetetlen vágy nem képes fölmérni, hogy az Ember ezt a szeretetet is alig képes befogadni, elfogadni. Már ebből csak egy csepp is oly nagyon nagy, amit elviselni alig lehet.

Nem tudom

Nem tudom, hogy egy imádságot elmondani hogyan lehet

Befejezni is lehetetlen

Nem tudom, hogy mikor, vagy hogyan kell elkezdni

Vagy folyamatos, vagy így ismeretlen

Öröm csendje

Feladataink mindig lesznek, amelyekért bőven lehetne hálát adni, és a meg nem szűnő hálaadásom még a párbeszédig sem engedne eljutni. Amikor pedig eljutnék oda, hogy most Őt hallgatom, Ő „beszéljen”, kimerültem a saját odaszánásomban. Így sokszor korlátozódik az imádságom csakis hálaadásra, csakis olyan zajra, melytől a Csend és az Ő válasza még odébb van.

Amikor a Csendben Benne vagyok és folyamatos ez a csend, a hála nem szorít ki semmit. Semmit abból a Szeretetből, Akinek jelenlétében fontosabb az Ő csendje, mint a hála kifejezése, mely inkább folyamatosan ott kellene legyen bennem. Fontosabb az Ő csendje, mint-hogy leálljak a segítő kegyelemből fakadó csodák csodálatában és azokban elveszve.

Mert nem sok időm lesz erre. Annyira nem, hogy a folyamatos és Mindent betöltő Szeretet idővel már nem időszakos adagokban adja kegyelmi ajándékait azoknak, akik ezeket mégis kapják, és nem a csodák miatt, hogy azok fölmérésében elidőzzenek, – megállítva a lehetőségét a folytatásnak, – a további feladatok elvégzése miatt.

Előtted

Előtted lennem

Előtted maradnom, nem elég

Engedj közelebb engem

Hadd lehessen mindenestől tiéd

Benső szentély

Vigyázz rám

Vigyázz rám
De ha nem lennék éke vágyaidnak
Ne fogadj el

Félts és őrizz
Mintha fénye lennék álmaidnak
Rejts a szívedben el

Sodrásban

Aki mindent megmagyaráz, zajt teremthet, és könnyen szavaiba fojtja a szeretetét is, ami pedig a megoldás kulcsa lenne.

Jézus meghagyta annak lehetőségét, hogy megértsünk mindent akaratának kiteljesedésében. Melyben látszatra minden összedől, értelmetlenné válik, és a maradék reményünket is veszítve, összeroppan. Hatalmas és egyben mély a Szeretet csendje, mely váratlan abban a tehetetlenségben, mely előtt megtorpanunk. A megfeszített isteni Szeretet előtt.

Az Isten hatalma előtt. Válasza a csendben születik. Amikor hiába fordulnánk válaszáért másfelé, hozzászokva a beszéd zajához. Az Ő válaszát, mondanivalóját, szeretetének közlését, megértését csend előzi meg. Minél nagyobb bennünk a válasz kierőszakolása miértjeinkre, a számonkéréseinkre, nagyobb zaj kíséri figyelmünket, melyben alig hagyunk csendet, nyugalmat, türelmet, lehetőséget arra, hogy amit Ő mond és mondana, azt megértsem.

Pedig amit Ő mond vagy kijelent Fiában, Jézusban, az mindenre válasz. Benne a Szeretet válasza, közösséget érint. Az Egyetemes, mindenre kiterjedő Megváltásunkban válik személyessé, személyre szólóan lelket érintővé.

Ez fordítva nem megy. Az Ő szeretete minden önzésemtől mentes. Hagynom kell magamat ennek a Szeretetnek megfelelni, ahhoz, hogy minden vágyában előre tudjam, mit tehetek Érte és a másik emberért. Mielőtt bármit is külön kérne vagy mondana.

Vittél magaddal

Vittél magaddal
Emeltél feljebb
Engedtél közelebb
Szerelmedbe beljebb

Vittél
Hová lábam sem léphetne
Csak melletted legyek
Egészen közeledbe

Vittél, vagy csak hívtál
És én mentem
Vagy csak hozzám hajoltál
És szerelmed érinthettem

Tudtad

Tudtad
Hogy egyszer majd kereslek
És megtalállak
Hogy Veled lehessenek

Tudtad
És szomjamat ismerted
A szerelmet Tőled kaptam
Tudtad mennyire szeretlek

Hajolj hozzám

Hajolj le hozzám
Mikor már semmim sincsen
Nincsen miből adnom
Elfogyott minden földi kincsem

Hajolj szívemhez akkor
Egészen közel
Elég, amid van
Szerelmed töltsön el

Ez a pillanat

Megáll a pillanat
Mikor szerelmed csodálom
S hogy az idő múlik
Ez a pillanat mégsem álom

Ez a pillanat
Mindent megér
Szívem csendjében
Halkan utolér

Szeretet hangjai

Mikor hallod ezt a csöndet
Szívemnek hangjait
A szeretet dallamát hallhatod
Szívednek visszhangjait

Szeretet próbái /01

Az isteni szeretetnek nem egyszer kell megfelelni. Megállva azon a ponton, amikor megtapasztalásában van részünk, és ezért már csak az emlékből élünk, vagy a jóleső szeretet megmutatkozásához hasonló folytatásra számítunk. Évekig elhúzódó állapot lehet ez, melyben különösebben nem is történik semmi. Mintha egyhelyben megállt volna minden az Istenhez kapcsolódó viszonyomban, különösen bennem, a nézetemben, és a gondolkodásomban. Mintha a Szeretet sem mozdulna többé, mely azonban szüntelen változásra készítetne engem. Nem mozdul, és könnyen mondom ki magamnak, hogy mert „Benne élek”.

Él-e az a Szeretet, Akiről így gondolkodom? Akinek szeretetét hasonlónak teszem, hozzá mérem saját szeretetigényünkhöz, sajátos vágyaimhoz?

Szeretet próbái /02

A Szeretet minden fölött van, és mindent magába foglal. A Mindenség végtelen nagyságát, a Maga Végtelen nagyságával.

Könnyen elszakadok Tőle, amikor Nagyságát csupán a vágyaimhoz szűkítem sikereimért.

A Szeretet előtt nincsenek határok, határvonalak. Fölszakítja bennem ezeket, ha Felé fordulok, és mindenestől rendelkezésére állok. Fölszakítja a Megváltás szándékában rejlő megnyilvánulásában.

Magunkhoz mérten sokszor lekicsinyítjük, személyessé tesszük, bezárjuk, lezárjuk azt, ami hatalmas, végtelen, isteni, és ami benne kihívást jelentene számomra egy személyesebb kapcsolatban, azzal nem foglalkozom, ha nem okoz és nem jelent személyesen örömtapasztalást, egyáltalában megtapasztalást kívánságom teljesítésében.

Szeretet próbái /03

A Megváltás, a Megváltottság jelentőségével többet kell, hogy jelentsen az általánosságnál, világméretű nagyságánál, és többet a személyemre vonatkozó tudomásul vételénél.

A Megváltá, több, mint egyetlen szeretetüzenet, mely Isten akaratából végbement, és úgy gondolom, hogy azzal rendeződött. Az üzenetnek, a párbeszéd folytatásának azonban nincsen vége a Föltámadás bizonyosságával. Nem tekinthetjük a halál fölötti győzelmet tőlünk független Műnek, vagy legalábbis olyan dolognak, melyben minden cselekedetünkre, gondolkodásunkra automatikusan ráhúzódik.

Szeretet próbái /04

Az Ember és az Isten közötti kapcsolat, az isteni szándék tisztaságával természetesebb, mint amilyen elvontnak, távolinak gondoljuk, mégsem annyira természetes, hogy magától értetődő lenne. Mindkét formáját ismerjük ennek az inkább Emberi szempontnak. A két életformán túl, vagy ezek nélkül kezdődik az a szeretetkapcsolat, melyhez közel, vagy éppen a Színe előtt láthatom és ismerhetem csak föl, hogy Természetesebb azoknál a kereteknél és határoknál, melyeket általánosságban én hoztam, én alkottam. Melyek a rejtélyessége területét is jelentették számomra, és csak ilyen közelségben láthatom, hogy nemcsak át kell lépnem, be kell lépnem erre a területre, hanem küzdelmet is fognak jelenteni ahhoz, hogy esendőségemben az Irgalmához mindannyiszor vissza is találjak.

Szeretet próbái /05

Az isteni Irgalom az Istennek legbensőbb szeretet megnyilvánulása. Nem jelent titokzatos-ságot. Nyílt és mindig tiszta az „őszinteségében”. „Őszinteségnek” is mondhatjuk, de talán csak azért, mert nem titkol előttünk semmit, a bűnnel kapcsolatosan sem. Tiszta. Mentés mindentől, ami a Szeretet ellen, Önmaga ellen van.

Minden szeretetérzelmünk ráhúzása nélkül is, melyben az érzelmünk sok tekintetben megfullaszt, meghamisít és Őt is korlátok közé szorítaná.

Szeretet próbái /06

A Megváltás bizonyosságával, élénk tárulkozó „nyomaival”, új párbeszédet kezdeményez az Isten. A látható, érzékelhető tapasztalhatóságán, megnyilvánulásán túl egy sokkal közelebbi kapcsolatban, mely az Ember és Isten közötti szeretet kapcsolatot jelenti, rejtélyek nélkül.

Istennek több mondanivalója volna annál, ami számunkra megáll egy egyszerű szeretet-üzenetnél. Több annál, ami csak akaratunkra, vágyaink teljesítésére lenne várt válasz. Amit olykor el is várnánk Tőle.

A szeretet üzenet távoli marad, ha nem alakul bennem párbeszéddé, és lezárul azzal, hogy bizonyította ugyan szeretetét, melyre vagy sajnálatunk húzódik rá, vagy megéljük felelős döntések, személyünket érintő kihívások nélkül.

Szeretet próbái /07

A Szeretet üzenete, a Megváltás művének és kiteljesedésének üzenete, válaszra vár. Melyben egyértelmű, hogy nem Istennek a „magánügye”. Nem olyan szándéka, melyet végül is lezárt-nak tekinthetnénk.

Kezdődő, újból kezdődő és tisztábban értelmezhető isteni szeretet az Ember felé.

A válaszunk, a párbeszéd Vele, ugyancsak nyílt és őszinte kell, hogy legyen. Minden hamis-ságot kizárva.

Szeretet próbái /08

Az isteni szeretet megnyilvánulása természetesebb és a Hozzá vezető út is nyilvánvalóbb, mint amilyen rejtettnek gondoljuk a közöttünk lévő távolság miatt, amit a bűn okoz.

Amikor az imádság valóban párbeszédet jelent, többnyire nem azt jelenti, hogy ugyanúgy beszélünk folyamatosan és megállás nélkül, mint emberi kapcsolatainkban, ahol ezt már szükségesnek is tartanánk, és különösen alapvetőnek a házasságban.

Ebben a „párbeszédben” több a csönd. Csönddel is kezdődik. Mely lehet hosszantartónak tűnő, érthetetlen és értelmezhetetlen.

Pedig a hosszantartóságában nem annyira a válasznélküliség a jellemző Rá, hanem az, hogy egy szeretetkapcsolat elkezdődött a csendnek valamelyik pontján, ahol lehet, hogy még nem értek semmit abból, amit közölni kíván felém.

Szeretet próbái /09

A Szeretet közlése felém nem a titkainak feltárása és megosztása csakis velem, mely egyébként kiváltságos lehet, nagyobb és több felelősséggel a kísértéseimmel szemben is. Meglepőd-nénk, amikor azt kell tapasztalnunk, hogy az Istenek minden Ember felé hasonló a közlése, különösen a kezdeti időkben, a személyes bűnök felismerésében és a küzdelmeinkben.

Ez a küzdelmünk Érte szóló. Miatta, az Áldozata miatt, és azért, mert „szólni” kíván, vagyis szeretetkapcsolatra hív. Természetesebb a mondanivalója mindannál, ahogyan sokszor helyette fogalmazunk, az Ő nevében. Mintha már ismernénk szándékait, gondolatait, az Ő elvárásait.

Szeretet próbái /10

Milyen sokáig van csönd, amikor nagy dolgokban várjuk Tőle a választ. Mintha isteni nagysága képes lenne átlépni, megoldani mindent, amivel pedig nekünk kellene megküzdeni az Ő választát megelőzően. Szeretetet várunk Tőle, szeretetének megnyilvánulását a vágyaink teljesítésében.

Mintha nem lenne elég, amit kaptunk. Vagy amit kaptunk a Megváltásunk fájdalmaiban is, mintha pont azokhoz a vágyainkhoz írnánk hozzá, melyekhez nem szeretnénk, előlről kezdve, figyelmeztetésként újra hallani, legkevésbé pedig átélni mindazt, ami Benne történt, lezajlott és végbement miattam.

Szeretet próbái /11

A Szeretet próbái nem egyfajta érzelmi öröm bizonyítgatása, mely függ a hangulatomtól, nyitottságomtól, vagy attól, hogy képes vagyok-e foglalkozni vele, időt szánni rá. Mégis megszűnik és meghozzá bennem, ha így teszek.

Ilyenkor a „csend párbeszéd”, a Szeretetpárbeszéd”, újra csendesebb lesz. Némóságát vajon nem én okozom- e, olyan távolságtartással, mely miatt teljesen „el is némul”, és kezdődhet minden előlről.

Minden sóhajod

Hagyd, hogy így legyen
Hogy minden szavad
Találat legyen szívemen

Hogy minden gondolatod
Kövesse lelkem
És sóhajod sóhajom lehessen

Szerelmed nélkül

Ha távol lennél tőlem
Nem ismernélek
Ha eltakarnád arcodat
Hogyan szerethetnélek

Ha csak hinnem lehetne
Hogy vagy és létezel
Hangod sem hallanám
Hiába kérdezel

Ha csak hinnem lehetne
Hogy érinthetlek Téged
Nem tudnék róla és Rólad
A csöndben sem tudnám jelenléted

Ha csak hinnem lehetne
De semmit sem adnál
Szívem rideg lenne
És szerelmem nélkül maradnál

Benső szobánk

„Te, amikor imádkozol, menj be szobádba, zárd be az ajtót és úgy imádkozzál a rejtekben lévő Atyához. Atyád, aki rejtekben is lát, megfizet neked.”

/Mt 6. 6

Legyen egy hely a csend, a „magány” helye, ahol egyedül maradok Jézussal. Szobánk egy sarkát is berendezhetjük, akár csak egy polcra tett gyertyával, szentképpel stb. Ezen a helyen könnyebben megtaláljuk azt az utat, melyben a Szeretet még közelebbi, még személyesebb kapcsolatra hív.

Hívása azonban idővel lehet, hogy már nem teszi lehetővé számomra azt, hogy ezen a megszokott helyen találkozzunk. Már itt, a találkozásunk helyén, tapasztaljuk azt, hogy a Szeretethez kapcsolódó kereszt ott van. Áldozatának ajándéka, melyhez nagyon sokszor visszatérek a Szent Sebek, a Szeretesebek miatt is.

Idővel meg kell tanulnunk egy még bensőbb szobánkban rátalálni erre a Szeretetre, a folyamatossága miatt is. Ezért mindazt, ami valamikor a szobánk sarkában volt elhelyezve, az mind kerüljön be szívünkbe.

A gyertyával együtt, mely lámpásként kell, hogy mindig világítson. Szívünk mélyén nem lesz sötét hely sehol, ha a Szeretet Istene ott marad.

Megtenném

Hallgatnálak némán
Mintha ott se lennék
Meg nem zavarnálak
Minden mozdulatodra figyelnék

Azután követnélek
Hogy ne légy egyedül
S hogy utadba ne lehessek
Nyomodban járnék észrevétlenül

Nem volnék méltó
Hogy saruszíjadat oldjam vagy bekössem
Istenem, megtenném mégis
Csak egyszer ülnél le előttem

Akarom-e?

Közel akarunk lenni a Szeretethez.

Aki azután pedig elenged. Vagy távolodik, hogy könnyebbé tegye számomra a döntést:

– hogy méltatlanságom felismerése ellenére is maradhat-e közelemben?

– tudnám-e viselni jelenlétét, Szeretetének tisztaságát, mely bevilágít minden zugot és rejtett vágyakat, melyek nem Hozzá vezetnek?

Akarom-e jobban szeretni mindennél? Azzal együtt, amire rámutat, amit nem vihetek magammal, mégis én vagyok. S ameddig Ő eljut, amit betölt bennem, amiben Ő érvényesül, az mind én leszek.

Virágok nyílnak

Virágok nyílnak keresztfámon
Te gondozod őket Istenem

Illatukat őrzöm, szívembe zárom
El ne hervadjon közülük egyik sem

Nem vágytam többre

Sokszor voltam egészen közeledben
Előtted, hogy észrevegyél
Érintve ruhádnak szegélyét csendben
Csak hogy szívemben ott legyél

Mennyire nem akartam mást
Nem akartam semmi többet
Csak hogy közeledbe jussak
Csak hogy elérjem szerelmed

Az első padban

Mennyire sietnék a szentmisére, ha tudnánk, miért is, kihez is megyünk. Az első padsorok tele lennének, csak hogy közel legyünk Hozzá. Még közelebb.

Más az Úr felmutatáskor egészen közélről nézni, felnézni Rá. Jelenlétében előtte lenni, közvetlen előtte. Ha meg is telne az első sor, és hiába sietnék, mint régóta, már nem számítana semmilyen távolság akkor, amikor már oly közel lehetek hozzá, hogy mint a folyamatos imaéletben is, a legbensőbb szeretetkapcsolatban sincsen távolság közöttünk.

Lehet, hogy egy ilyen szeretetért, ilyen találkozásért, kapcsolatért, érdemes sietni, készülni, megtenni mindent. Mint az imádkozás idején minden mást félretolva, nélkülözve.

Ha elsőnek is érnék oda, és nincsen ott, akiért siettem, a szívemnek kell jobban megnyílnia, teljesebb odaadással, hogy észrevegyem, hogy közelebb van hozzám a legnagyobb tömeg ellenére is. Közelebb, mint gondolnám.

Bennem.

Belső utak

Imádság ereje

Fontos az imádság egymásért is. Nemcsak akkor, amikor már csak az marad nekünk, és látszólag mintha már azzal sem történne semmi. Semmi változás.

Míg saját szemszögünkben nézve keresnénk a várva várt változást, Jézus szemszögéből nézve többet is megláthatnánk. Nemcsak azt, hogy mi lenne, ha az imádság is elmaradna.

Valójában akkor kezdődne, vagy azzal kezdődne igazán a SEMMI.

Közelebb /01

Az isteni Szeretet figyelmeztet. Méltatlanságunkra fölhívja figyelmünket. Ennek kifejezése nem is történhet, nem is kezdődhet másképpen, mint hogy közeledésünket megszabva, utal arra, hogy méltóságunkat vessük le. Az Ő Nagysága előtt, Szentsége előtt, bűnösségünk miatt csak távolabb állhatunk meg. Ennek mélyrehatóbb belátásával, ha közelebb is kerülhetünk Hozzá, hódolatunkat tisztelet, majd pedig annál mélyebb szeretet születése és viszonzása válthatja föl, és kell, hogy fölváltsa bennünk.

Közelebb /02

Általában a környezetünkön, a külsőségeken kezdjük a változtatást, amiért egyszerűbbnek is látszik közeledésem az Istenhez. A lemondásaink sorozata is tárgyi dolgok rendezésével kezdődik. Mindezt persze belső rá hangolódás kíséri, figyelmünk terelésével az Istenre, ahol érzelmeink elképzeléseink, vágyaink még mind sorba állnak, hogy azok is a Teljesség részeként kerülhessenek átadásra.

Később a formaságok, amelyek függetlenül tőlem körbe vesznek, már nem számítanak, ha nem azokra építek.

Közelebb /03

Közeledésünkben a tiszteletadástól a bennünk viszonzott szeretetig hosszú lehet az út, számos kitérőnkkel. A világméretű Megváltásunk nagysága lehet döbbenetes felismerésünk, a közeledésünk kezdete. Ahol meg is állhatunk, mintha az elég is lenne. Tudomásul vétele azonban nem jelent többet. Nem érint meg jobban vagy többször, hogy vágyaimmal, terveimmel, elképzeléseimmel együtt bennem mindent átalakítson szeretetté. Ott időzve és ott maradva

állandóan a legközelebb Hozzá, a Keresztnél. Ahol a szomorúságomat szeretet kell, hogy felváltsa. Mely az Istentől hat egészen mélyre, és tisztább, melyben a válasza felém létező, valóságos Irgalom.

Tanító, nevelő imáink /01

Divatosak és minden korban használatosak. Mások figyelmét fölkelő és irányító. Utalva olyasmire, olyasmikre, melyek megfelelnek egy elvárásnak. Lehet benne, szerepelhet benne az isteni akaratnak megfelelésünk, de általában nagy szavak, hivatkozások, tág fogalmak díszítik. Elterjedhetnek könnyen és népszerűvé válhatnak. Tartalmukból lehet következtetni arra, mi lenne a jó, de mégsem érint meg jobban, és mégsem mond ki többet annál, ami továbbra is csak vágy marad. Általában többséget, közösséget, népet, nemzetet érintő, de érinthet engem is anélkül, hogy különösebben befolyásolna.

Tanító, nevelő imáink /02

Nehéznek tűnik megfogalmazásuk. Ha átfogóan fogalmazunk meg bármit is, azzal még senkit sem ér és nem terhel feladat. Szép kitűzése marad egy vágynak, melyben, ha hozzá illesztjük Isten segítségét, sem történik sértés. Mindenhatóságát felnagyítva áthárítjuk rá mindazt, melyekről tudjuk, hogy nekünk magunknak kellene megtenni. Különösen olyasmiben, melyben tudjuk, hogy egyedül tőlünk függ, hogy mit teszünk.

Általában érezzük és gondoljuk, hogy kéréseinken is talán sokszor csak a csoda segíthet, de bármilyen megoldás születne, azt az Istenre bíztuk. Személyes odaadás nélkül a felelőséget áthárítva úgy, hogy közölünk senki észre nem veszi.

Tanító, nevelő imáink /03

Minden szerepel bennük, amit szeretnénk megemlíteni. Úgy tűnik, minden kifejezésre kerül bennük, amitől kerek, átfogó, érhető és értelmes imává születnek. Mégis hiányosak, és ezért tovább őriznek olyan szenvedést és megpróbáltatást, melyeknek sorozatában az ilyen imák, az ilyen odafordulások az Isten felé végnélküliek.

Etikett imák is lehetnek könnyen, melyek bárhol elhangozhatnak, és valamiféle addig rejtett belső értékekre is fölhívhatják a figyelmet. Mintha azzal többek is lennénk.

Tanító, nevelő imáink /04

Megpróbáltatásainkban, szenvedéseinkben, gondjainkban ott húzódik a legfontosabb kérdés, hogy amit az Isten tőlem vár el, azt tömegre vetítem ki vagy marad olyan személyes, melyben a változás, a Világot érintő változás is bennem elsődleges, és Isten válaszaként engem érintően, az is kell, hogy maradjon. Mely az Ő Irgalmában, a Tőle való függőségemben, a Belőle fakadó szeretetben és akaratában megnyíló odaadásom.

Lehet, hogy nem lesznek ismertek az ilyen kapcsolat imádságai, de nem a rejtettségük miatt. Nehezen válnának közkedvelté, mivel elsősorban az és olyasmi fogalmazódik meg bennük, amitől személyesen is távol tartjuk magunkat.

Tanító, nevelő imáink /05

Mondanivalójuk hiánya abban mutatkozik meg leginkább, hogy különösebb odafigyelés nélkül elmondva nem is válnak személyessé és nem változtatnak különösebben semmin.

Hangzatos imáink lehetnek megrendítőek, de nagyobb megadással, Isten Irgalmának befogadásával és a megbocsájtás továbbadásával hegyek mozdulnának. Ott, ahol az Isteni vonások, az Ő Akarata mindent átítatva érvényesül.

Ez nem távolabb kezdődik és nyilvánul meg, mint először is bennem, és rajtam keresztül tud kibontakozni.

Tanító, nevelő imáink /06

Gond esetén a probléma megoldásakor, személyes változások nélkül mit bizonyítanak? Mégis kimondható, rámondható az összefogás, a közös ima ereje is. Megnyugvást is adhat. Meg is győzhet bennünket erről.

Vigyázd lépteimet

Hadd legyen Tiéd Istenem
Minden vágyam
Engedd, hogy szívednek csöndjét
Megtaláljam

Engedd megtalálnom
A legbensőbb utat
Hol Rád találok
És látom mosolyodat

Vedd el félelmem
Mikor egyedül vagyok
És Hozzád közeledve
Magamra maradok

Akkor vigyázd jobban
Lépteimet
Ha nem tudnék arról
Hogy fognád kezeimet

Távolságtartó szeretet

Nehéz felismerni, és beismerni. Bennünk születik a vágyainkkal, elképzeléseinkkel, melyeknek központjában mi vagyunk. Magunkból kiindulva és magunkba, magunkhoz visszatérve. A magunk szeretetigényeihez. Szeretet elméleteket szülünk, és alkotunk magunknak, ha kell egymás ellenében is. Az Igazi Szeretet hiánya miatt. A legbensőbb szomjunk miatt.

A szeretetnek minden agyonfogalmazása sem ér már semmit, amikor Ő áll előttem és elnémul minden körülöttem és bennem.

Be tudom-e engedni, be tudom-e fogadni, el tudom-e fogadni Őt úgy, hogy csak az marad nekem, amennyit Ő ad magából, amennyit Ő jelent?

Ajándékaink /01

Sokszor csak azok között, vagy azokban szeretnénk fölfedezni, melyekről úgy gondoljuk, csupán kis válogatással a meglévő vagy rejlő tulajdonságaink között rátalálhatunk. Talán ez is

lehetséges, de ezek is átalakuláson kell, hogy átmenjenek. Szűrőkön, melyek mérceként vannak előttünk.

Az igazán isteni ajándék nem mindig és nem kifejezetten a saját képességeim önerejű továbbképzéséről szól, melyek elvihetnek Tőle messzebb is.

Amikor már ezek közül sincsen semmim, amit mégiscsak fölhasználhatnék, amiben kitüntetettségre lennék, minden átmenet, a közeledésben rejlő lemondások és áldozatok nélkül, meglepő a Szeretet közeledése, Aki szinte az elképzeléseim határán túlról közelít felém.

Ajándékaink /02

A kegyelmi ajándékok sokfélék, mégsem lesznek polcunkra helyezve, ahol arra várnak, hogy csak élnünk kellene velük, csak használnunk kellene.

Volna helyük azonban, amint nem alkalmak határozzák meg bennünk időszerűségüket. A Kegyelmi ajándékok folyamatosságban, folyamatos szeretetkapcsolatban teremnek és hoznak gyümölcsöt. Hiába próbáljuk bármely később fölfedezett tudásunkra, tulajdonságainkra ráütni bélyegzőként, ahhoz sok mindent el kell veszítenünk, hogy az az ajándék kapjon helyet, az érvényesüljön bennünk, mely valóban isteni. Amikor úgy tűnik, hogy többnyire isteni, tőle származó, a különlegessége miatt is érdemes ezeket próbaként félre is tenni, vagy akár küzdve elfelejteni is, mert az Istentől származó ajándék nem vész el.

Ajándékaink /03

Az Istentől származó ajándékok a Szeretetében, és nem rajta kívül vannak. Bármilyen büszkeségre, önelégültségre, önelismerésre adna okot, az ábrázolásmód erősen személyfüggő lesz. A saját személyem és érvényesülésem tekintetében. Melyben a bennem lévő békesség és nyugalom hamis isteni békét és nyugalmat sugároz, vagyis a sajátomat.

Ajándékaink /04

Mennyi mindent el kell veszítenünk ahhoz, hogy az isteni Kegyelem akár egyetlen cseppje is jó földre hulljon. Ahol Ő bontakozik ki, Ő érvényesül és nem én.

Óriási és távoli, elérhetetlen kapcsolatnak tűnik mindez.

Mégis az elérhetetlenséget se igyekezzünk leszűkíteni azzal, hogy rámondjuk olyasmire is, hogy az Istentől van, amiben nincs is benne. Azok inkább csak Rá mutatva arra indítanak, hogy ahhoz, hogy Ő bennük legyen, el kell hagyni, veszíteni minden mást, ami az Ő helyébe lépve kiszorítja Őt.

Ajándékaink /05

Aki Istentől származó ajándékot kap, vagy többet is, az túl van sok olyan próbaidőn, melyekben a magabiztosság és még a bizonyosság is meghúzódhat. Túl van, vagyis éppen a Szeretetnek olyan területére lépett, ahol minden megkérdőjeleződik benne. Az ajándék és az eredete is. Mert nehéz fölmérni, átlátni az ajándék tisztaságát, megkülönböztetve a saját érdekeinktől. Ebben sokszor a környezetünk sem lesz segítségünkre, sőt szenvedést okoz az ellenszenv, az irigység, és mindaz, amiért igyekezzünk hálát is adni a további lemondásokban. Ez a Szeretnek olyan próbaideje, melyben végig ott lehet a hol erősebben hol csendesebben jelentkező kísértés. Mellyel bár sokszor tűnhet úgy, hogy minden romba dől és a méltatlanságom erősödhet, miközben alig lesz észrevehető az is, hogy ebben a méltatlanságban talál mégis lehetőséget az Isten. Méltóságot, amiért nem érdekel semmi azon a méltóságon kívül, Aki miatt velem mégis szóba áll.

Ajándékaink /06

Az isteni ajándék legtöbbször a „semmiből” terem. A pusztában, ahol nem folytja el olyan gaz és gyorsan termő gyom, mely bennem hamar termőtalajra talál és meghamisítja azokat. Ajándékai rendkívül tiszták. Minden féltésünktől, hozzáadott, hozzárakott „ajándékainktól” is mentesek. Egyetlen valamit tehetünk vagy adhatunk hozzá, az Irgalomra figyelve és mindarra, ami benne bontakozik ki, vagy vár kibontakozásra miattunk és bennünk.

Ajándékaink /07

Isten Irgalma mindennél több. Örök virágzás, és bennem is virágzást hozó Szeretet. Minden Ajándék összessége, Teljessége. Ha minden más jobbnak, szimpatikusnak tűnő tulajdonságomat figyelmen kívül hagyva az Irgalma felé fordulok, a bukásaim fölerősödhetnek, de a megbánásban azonban sokszor értelmet kaphatnak.

Talán nem lesz semmi sem, amit annyira kérnék vagy szeretnék az ilyen találkozásokon kívül. Ezekben a Szeretet-találkozásokban nyílhat meg az olyan kapcsolat is, melyben már régen elfelejtettem, hogy mi minden mást szerettem volna. Talán ez az az út, ahol a Kegyelem szabadon virágzik. Ahol olyan virágai nyílnak, melyek sokaságukban mégis páratlanok.

Hiába tűnt valamikor elérhetetlennek és a távolban rejtőzőnek az isteni Szeretet, egyetlen pillanattól kezdődően mindez megszűnik, és mindaz, ami kézzelfogható, elérhető, megszerezhető, vágyamat kielégítőnek tűnt, már nem sokat ér.

Szeretethez közeledve /01

Mindannyian a Szeretet közelségére vágyunk. A Benne rejlő és Belőle fakadó, tapasztalható szeretetre. Ezt hamisítani is tudjuk, vagy éppen pótolni is a hiányát.

Közelségéhez sok mindent megteszünk, bizonyos távolságot mégis megőrizve.

Sokszor egyfajta pusztasággal kezdődik el az a kapcsolat, melyben hajlamosak vagyunk pont a magunkra hagyatottság hangulat-hullámzásaiba menekülni. Ez nemcsak visszafordulás, amikor a Szeretetet is megkérdőjelezem.

Szeretethez közeledve /02

A kibontakozó pusztában mindazok a feltételek ott vannak, melyben képes lehetek és képes maradok csak Rá figyelni, és különösebben várt szeretettapasztalások nélkül egyre nyitottabbnak lenni, és hagyni, kitenni magamat a Szeretetnek. Ahol nincsen semmi, ami elvonná Róla a figyelmem, de még kapaszkodók sincsenek, melyeket szívesen használnék a biztonságomhoz visszatérve. Sokszor még Ő sincs. Legalábbis úgy tűnhet.

Ez a távolság később, a szeretetkapcsolat során is újra nyílhat. Általában azt jelezve, hogy a szárazságra Ő marad egyedül a pótolhatatlan Szeretetcsepp.

Amit szeretnél

Amit csak szeretnél
Találd meg bennem
Találd meg örömed
És tedd szomszossá lelkem

Hogy örööm
Belőled merítsem
Engedj közeledbe
És ne hagyj el engem

Telhetetlen vágyak

Erővel jelentkezhetnek egy-egy közbenjáró imádság kérése idején. Sokszor a köszönettel együtt a visszajelzés is elmarad, de lehengerlő erejük nagyobb, amikor a visszajelzésben újabb feladatok terheit kapjuk a kérő korábbi szándékhoz kapcsolódó és újabban jelentkező aggodalmai miatt.

Eleget tenni az ilyen meg nem szűnő igényeknek lehetetlen. Kísérő szándékként az imák még ott vannak ugyan a kérőt kísérve, de az ő személyes odafordulását Isten felé neki, magának kell megtennie.

A Csend természete /01

Az csendben jelen lévő Isten, az isteni csend nem kíván olyasmit, melyben örömeink kifejezése nekünk ugyan jóleső lehet, de a bennünk lévő csendet elnyomja egy másfajta zaj. Az örömünk zaja és hangereje.

A csend természete /02

Az Ő csendje jelenlétével teljes. A „megszólaló” teremtszeretet és az Irgalma gondolataival. Ebben a csendben, az Ő csendjében már régóta nem én beszélek, nem beszélek. Több mondanivalója tárul elém, mint ami csupán egyetlen válasz lenne bármilyen kérdésemre.

A Mindenség Istene mindenre vonatkozóan megmutatja akaratát, a vágyait, melyben visszamenőleg is rámutat minden szakításunk és szenvedésünk jelenlegi okára is. A teremtménye hűségében egyre aprólékosabban. Ez a hűség személyesebb minden emberi kapcsolatnál és csendesebb. Folyamatosságában a teljes átlátszóságomban részletekig menően, de nemcsak engem érintően az Irgalmában, hanem sokszor még más lelkeket is „láthatóvá” tesz Szerepében. Ezért a „bemutatásért” azonban felelősséggel tartozom. Több közbenjáró imával.

Kihívás, próbatétel, szenvedés /01

Amikor a kihívás szenvedést is hoz dicsőség nélkül, tudjuk, kihez forduljunk. Ilyenkor kéréseink, könyörgéseink mennyire visznek közelebb az Istenhez? Mennyire tartanak bennünket közeledésünk útjain, amikor keressük a megfelelő hangnemet, a szavakat, az illendőség határait, és a Tekintély nagysága, hatalma, ereje nő előttünk azzal, hogy csöndben van. Az Ő csöndjét mennyire nem ismerjük, amikor rideg csönd szakad a megoldatlan kéréseinkre, és nem változik, nem mozdul semmi a segítség irányába. Mégis elvárjuk, hogy ebben a csöndben is ott legyen.

Kihívás, próbatétel, szenvedés /02

Isten segítségül hívása sokszor történik minden „átmenet” nélkül. Mivel úgy gondoljuk, hogy ha Ő a Szeretet, akkor mindenben nyitott, és mindenre, amiben csakis a jót reméljük Tőle, csak a szépet, a kedveset, saját szeretetelvárásaink alapján. Aki nem lehet a rossz, a fájdalom, a gyötirelem, a szenvedés, a borzalom akarója.

Mégis eljön az a pillanat is, amikor az istenképünk egybeolvad mindezzel. Észrevétlenül betörve szívünk legmélyéig és meggyőzve bennünket a felől, hogy miért is lenne másképp?

Kihívás, próbatétel, szenvedés /03

Szenvedéseinkben saját szeretetmintánkkal is szembesülhetünk. Önmagunkkal. Mely sokszor még elégtelen ahhoz, hogy az Istenről ne képzetünk szülessen, hanem Ő maga teljesedjen ki akaratában, a Megváltás hatalmas művét bennem is folytatva, hogy az Irgalomra én is rá-találjak, rányissak. Akivel találkoznom kell többször is ahhoz, hogy többet megértssek abból, amit csak a szeretetcsöndben fogok megérteni. Ez nem én csöndem, mely néha ilyen vagy olyan formában megteremtve jól is esik.

Kihívás, próbatétel, szenvedés /04

Szeretjük azt a csöndet, mely inkább szól kikapcsolódásról, öngyógyításról, taszítva, hárítva minden olyan gondolatot is, melyek nem okoznak örömet, felszabadulást, menekülve a siker-telenségem, gyengeségem, tehetetlenségem felismerése és elfogadása, beismerése elől is, csak hogy újra egyfajta önszeretet erőre kapjak, ha már szeretettapasztalás sem venne körbe. Az ilyen csendeket a bennük rejlő önszeretettel együtt féltjük, őrizzük, újrageneráljuk, táplálva gondozzuk és hogy ez mennyire mesterkélt, mennyire nem az Istentől való, aligha derül ki, amikor számunkra pozitív eredményeket is szülnek. Képesek vagyunk ezért Őt magát is benne vélni, és egyfajta módszerként terjeszteni ezeket az utakat, lehetőségeket, melyek azonban nem nyílt, nem egyenes utak, nem az Irgalom színe előtt történő őszinte-ségről, megbánásról, feloldozásról és visszatalálásról szólnak. Viszont sokszor rejtélyes és ijesztő. Erőt gyűjtve újra hatalomra törő. Merítve másképpen abból a forrásból, melyből mások is merítenek az Ő Irgalmában élve és remélve, de mindig fölfedezhetünk egy másik utat és lehetőséget is ahhoz, hogy ugyanahhoz a Szeretethez hogyan lehet távolabbról is hozzájutni, hozzáférközni különböző hajszálereken keresztül anélkül, hogy Vele vagy önmagunkkal szembesülnénk úgy, amilyennek Ő lát engem.

Kihívás, próbatétel, szenvedés /05

Aki közel van, benne él és együtt is él az Irgalom akaratával, abban megnyílik Isten szándéka és vágya. Utat találva a Teremténye felé, az Ember felé, mely megszakadt a bűneink miatt. Közeledésében nem rejti el előlünk a szenvedés, a nyomorúság, a belső nyomorunk valóságát, szeretetének kitáruló nagyságában sem. Nem rejti el, és nem is rejtheti el mindazt a nyomorúságot és szenvedést, amit mi idézünk elő, mi „teremtünk” meg. Bűneink miatt ellene, egymás és önmagunk ellen. Az isteni szeretet ellen.

Kihívás, próbatétel, szenvedés /06

A Szeretet Teremtett Világában ott van a mi sorsunk, a mi otthonunk is, formálva és berendezve, átrendezve, a saját vágyainkhoz szabva. Kimerítve belőle azokat a lehetőségeket, melyek az én rövid életem szenvedéseit is képesek valamilyen módon nagyobb, korlátlan örömmel kárpótolni, oldani, becsapva önmagamat is, miközben takarásba kerül minden, amit az ilyen örömszerzés elnyom. Megismerését annak a valóságnak, melyben felismernénk mindazt is, amit az isteni Irgalom jelent. Nem pusztán az Ő győzelmének lezárásával a halál fölött, hanem döntésünk és választásunk lehetőségével minden lélek számára megnyitva az üdvözülés az örökélet lehetőségét az isteni Szeretet elfogadásával, befogadásával és azonosulva Vele. Mindenben.

Kihívás, próbatétel, szenvedés /07

Az isteni Szeretettel azonosulni mindenben, nem érzem. Nem érzelemfüggő. Nem hullámzó, és nem feltöltöttségtől, hangulattól függő. Nem függ borús vagy napos időjárástól, örömtől és szomorúságtól, fájdalomtól, keserűségtől, szenvedéstől, haláltól.

Bár ezeken a pontokon a mi szeretetképességünk és szeretetvágyunk átmegy. Át is kell, hogy menjen, mert ezek mind újra meg újra megkérdőjelezzik bennünk az isteni Szeretet és Irgalma milyenségével együtt az Igaz Valóságát, jelenlétét, és azt az utat mely egyre egyértelműbb lehet ahhoz, hogy bizonytalanság ellenére is rátaláljunk, vagy hogy számára is megnyíljon a közeledés lehetősége felém.

Kihívás, próbatétel, szenvedés /08

Az Istenhez vezető utam az Ő Irgalmán keresztül nyílik meg bennem.

Milyen gyönyörű ez a Szeretetének megmutatkozásához és kitárulkozásához a Végtelenbe nyúlóan, mely nemcsak körbe vesz engem, hanem szabadon dönthetek felőle, hogy Bennem is a Szeretetre találjon, Önmagára. Arra a szeretetre, melyhez nem sokat, vagy alig, vagy éppen semmit sem tudok hozzátenni magamból, magamtól adva. Mert nincs mit.

Amikor mégis adni tudnék, akkor sem adok másból merítve, mint Belőle. Nem egy átfogó szeretetgondolatból, szeretetfogalomból, hanem annál személyesebb és a Szeretetet mélyebben „tápláló gyökeréből”, az Ő Áldozatából. Aki gyökere annak a szeretetnek bennem, mely meg kell, hogy maradjon minden kísértésem és szenvedésem mellett is.

Kihívás, próbatétel, szenvedés /09

Isten Irgalma, az Ő Szeretete és befogadása, elfogadása az én válaszom az Ő szeretetére. Válaszom, melyben igenek szólnak meg bennem, gyönyörű párbeszéd kezdeteként. Arra a kapcsolatra, melyre meghív, visszahív.

A távolság és a közeledésem is olykor fölmérhető lesz az út keresésében, miközben nemcsak a Szeretet fog megmutatkozni előttem. Mindaz ott lesz, amit a környezetem jelent. Ami a közeledésemben közvetlenül is körbevesz, vagy bennem is ott lehet. Ami az Ő világában ott van. Amiért többször fogok találkozni a Szeretet mélyreható Ajándékával, Áldozatával. Többször. Szeretethívásában pedig egyre közelebről. Egyre jobban megértve Őt, azokkal a miértekkel együtt, melyekben választ kerestem. Mígnem egyszer minden kérdésemre ott marad Ő válaszként. De már nem előttem csupán, hanem bennem. Mindent átítatva Önmagával. Mindent megértve.

Nem beszélünk róla

Nem beszélünk róla és nem említjük a kísértést. Vajon azért, mert jobbak lennénk? Kelletlen is lenne azzal szembesülni, hogy létezik. Az ismeretlenbe távolodva érdekességként merülne föl, vagy pedig csak egyedi esetként. Egyre nehezebb is fölfedezni, amikor divatos módszert alkalmazva, mindenkinek igazat adva egy megosztott arányban, mindenki megbékél a saját területén, visszanyerve valamilyen önelismerést.

Döbbenetes marad azonban, amit nem rejthetünk el. És ha a Szeretet után kutatunk, beleütközünk. Hiába kerülgatjuk, hogy csak a szeretetet tudjuk kiolvasni Áldozatából. Az Áldozat oly nagymértékű, hogy a bűneimre megváltásként szükség volt. Ha a Szeretet ekkora kellett, hogy legyen, ilyen mértékű Áldozattal, följajánlással miattam és értem is, hogyan merülhet a

feledésbe, vagy csak időszakosan fölidézve, amiért történt, a mindennapjaimat, vágyaimat és gondolataimat érintve?

Mit bizonyít? /01

Mit bizonyít, amikor itt a gyümölcsszedés ideje? Amikor meccset lehet nézni, meg különben is, meg egyébként is, meg amúgy is, minden más fontosabb lehet, mint az imádság. Mit bizonyítok mások felé? Mit mutatok meg magamból, amire jobb, ha nem az Isten ad választ. Amikor az Ő válaszával nem foglalkozom. Az Ő válasza Jézus Krisztus, Aki miatt valószínű, hogy még a befőzéseket és minden más megmagyarázható dolgot is elhagynék.

Vagy az Isten azért adta volna nekem a jó termés évét, a halaszthatatlan feladatokat, hogy azokkal kell megküzdenem, máskülönben a szemétké kerül és minden befektetésem is oda-vész?

Mit bizonyít? /02

Feladataink között rabjai leszünk a tennivalóinknak. Azelőtt rabjai voltunk a tehetetlenségnek, szembesülve azzal, hogy az Istenhez forduljunk segítségért. Rabjai, ha nem ezeknek, mind-annak, ami az Isten felé is fordítana, ha hagynám. Megmagyarázom bárkinek, akitől csak megértést, egyetértést, vagy éppen csak segítséget várok. Ezt a magyarázatot az Isten is érti. Mennyi imádság elmarad? Nem magamért, másokért. Milliókért. Lelkekért, akiket az imádság ment meg. Csak az imádság.

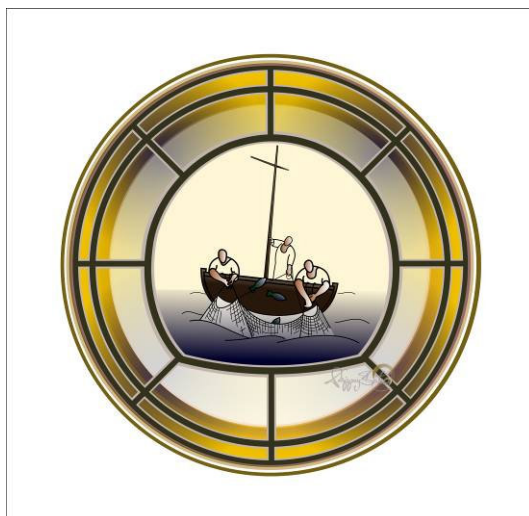
Feladataimmal nem érek rá. Kerti partival sem. Most meg azért, mert...

A hozzám tartozónak sem lenne szüksége az imámra? Az idegen pedig megkapja, ha vannak hozzátartozói? Elég lehet az az imádság akár azért az egyetlen lélekért is?

Amit az örökélethez, az örök boldogsághoz „hozzá adhatunk”, az rajtunk múlik. A személyes boldogság többnyire rajtam, azután pedig én is rászorulhatok mások imáira.

Szerelem, házasság

Szeretet csöndje, csönd szeretete /01

Szokatlan dolog más módon szeretni, szeretetünket kifejezni szavak, gesztusok, érintések, érzelmek, stb. nélkül, melyeket kapcsolatainkban is szükségesnek tartunk. Nem tudjuk fölmérni és elkerüli figyelmünket, hogy mennyi minden válik szokássá, ami később elvárássá alakul a másikkal szemben, és amiről azt gondoltuk, hogy nélkülözhetetlen információ, az mind unalmat, tartalmatlan ismétléseket, különösen szeretetkiégéseket hoz, tönkre téve azt a bizalmat, mely a csöndben születik. Egy belső csöndben, ahol a bizalom és a szeretet egymást kiegészítve, egymásra épülve minden zaj forrását is kizárja, nélkülözi és hárítja.

Szeretet csöndje, csönd szeretete /02

Figyelmünk központjában szeretetkapcsolatunkat számtalan más információgyűjtés is befolyásolja, melyben kapcsolatunk egyre inkább csak háttér kapcsolattá válik. Az újabb és állandóan pörgő gondolatainkkal szemben, melyek sokkal inkább foglalkoztatnak, és lekötnek. Mi mindenről akarunk tudni, és mi mindenről gondoljuk, hogy nélkülözhetetlen tudásalap az ismereteinkhez a széleskörű látásmódhoz, a hozzáértéshez, egyáltalában a beszélgetéshez, a szüntelen és folytonos párbeszédhez.

Szeretet csöndje, csönd szeretete /03

Nagyon sok információra nincsen szükség ahhoz, hogy szeretni tudjak, és elég az a minimális tudás is ahhoz, hogy fölismerjem hiányát. Nemcsak a környezetemben, hanem magamban is. Mindazzal együtt, ami a szeretethez tartozik. A figyelem, a másokra hangoltság, az ő gondolatainak követése, melyben szó nélkül is kitalálom, mire lehet szüksége a másiknak, mire van szükség ahhoz, hogy a szeretet tiszta maradjon és mentes minden fölöslegtől, még a szennyes-től is.

Szeretet csöndje, csönd szeretete /04

Párbeszédünket sokszor milyen jelentéktelen tartalmatlanság tartja életben. Figyelemnek látszik, mégsem az. Csöndűző, gondolatterelő tartalmakkal tudni akarjuk a másik véleményét, vagy éppen mire gondol. Tulajdonképpen kibeszéltetjük, és már az is gondot jelent, ha valamiért hallgatna. Tudni akarok mindent róla. Mindent.

Miközben lassan unalmassá válik, és már nincsen előttem semmi, amiért szeretni tudnám. Nem is akarom tudni és megérteni, hogy miért is váltam én is szürkévé és taszítóvá.

Szeretet csöndje, csönd szeretete /05

Nehezen tudjuk elfogadni. Küzdünk vele az imádságainkban is. Más jelentéktelen dolog is fontosabb lesz hirtelen egy csendes imánál, amelyben a csend minden különösebb „megtapasztalás” nélkül is jelent ottlétet, jelenlétet a Szeretet Istene előtt.

Teletömnénk az imádságunk idejét, akár pont a szeretettel kapcsolatos magasztalásokkal vagy más örömök említésével, megoldásra váró gondokkal stb., csak hogy tartalmat adjunk a találkozásnak. Más tartalmat, vagy olyasmit, amivel kiegészíthetjük, hogy értelmet nyerjen a múlt idő. Rátalálva egy vezető gondolatra, és azt tovább pörgetve, észrevétlenül átvesszük a párbeszéd irányítását, elűzve a csendet és a szeretetünket kifejező, odaadó figyelmünket.

Szeretet csöndje, csönd szeretete /06

Aki közelebb van bensőleg az Istenhez, a csend is nagyobb lesz benne. Az a csend, mely Istentől van és az Ő jelenlétében. Amikor nincsen olyan csend, melyben nem lenne mit közölnie, és pedig nem is szavakkal. Még érzések, megérzések útján sem.

Különleges az a Csend, mely „elárulja” Őt. Elárulja, hogy itt van. Rámutat. Félreérthetetlenül. Aki ezt az utat, a hozzá vezető, de pontosabban a Színe elé vezető utat ismeri, azonnal tudja, hogy itt Van.

Rejtélyes találkozás lenne ez? Inkább ismeretlen és szokatlan. Amit hiába próbálunk rejtélyes utakon elérni, a „természetes” jelenléte miatt hiábavaló küzdelem lesz.

Szeretet csöndje, csönd szeretete /07

Isten jelenléte elé borulva, hozzászokhatunk egy olyan szeretetkapcsolathoz, melyben minden akaratom, vágyam a háttérbe kerül, és marad az Egyetlen, az Igaz, a Végtelen, a nagyságában és Irgalmában, irgalmas szeretetében Végtelen. Akire fölnézek. Aki nincsen velem azonos szinten, a Teremtényéhez lehajolva sem. Akinek jelenlétében minden gondolatomat ez önmagában is betölti. Ez mind nélkülözhetetlen ahhoz, hogy egyáltalában megértsem szeretet Áldozatában, és hogy viszonzott szeretetemen, hűségemen semmi ne legyen képes változtatni.

Szeretet csöndje, csönd szeretete /08

Ritka lehet az olyan kapcsolat, és imaélet, amelyet a Szentek ismertek. Mégis van, létezik a Szeretetnek az ilyen vonzása. Mivel a Szeretet örökké tartóan Van. Nem növel távolságot, hanem az Irgalmán keresztül „érinthetővé” válik. Az Istennek Ő a Szava. Ha Istent szeretném „hallani”, ahhoz, hogy megértsem, Jézus nevére nekem is meg kell hajolnom. Úgy, hogy arra senki nem kényszerít.

Jelenlétében mégsem tehetek mást. Előtte nincsen semmim, érdemeim sincsenek. A Teljes-ségben Ő Van. Amiben nincsen benne, ott Ő nincs sehol.

Szeretet csöndje, csönd szeretete /09

A Szeretet csöndje sosem néma. A csöndben minden rezdülése a folyamatosságot, jelenlétét jelenti. A szeretet lüktetését, az Életet. Az Irgalmának ajándékát, bőkezűségét azok számára, akik legbensőbb szeretetéből fakadó Irgalmára rátalálva nemcsak megértik Őt, hanem mindaz, amit idáig a Világból értékeltek, lassan elveszítik csillogásukat a Szeretetből fakadó kincsek mögött.

Ha az Isten nagynak tűnt és elérhetetlennek idáig, nagysága a közelségében sem fog elveszni, de érinthetővé válik a szív és a lélek tisztaságával, a Szeretet csöndjével.

Te és én

Te és én

Minden boldogságom hagyd meg
Szenvedést is, melyben a Tieddel osztozom
Fájdalmaidat se vond meg
Mert nem tudnám, hogy szeretsz és nagyon

Ne rejtse el mosolyod
És a Szent Sebeid
Védd a szívembe
Szerelmed jeleit

Hagyd, hogy szomjamat
Hadd oltsam Benned
Mossa fehérre ruhámat
Isteni Szerelmed

Ha sebeket találnál rajtam
A szeretet sebeit
Érintsd meg, hagyd meg
Szerelmem jeleit

Ennyit adhatok

Amit megköszönök, megköszönöd Te is
De tudom, Te adtad a nagyobbat, Teljeset
S én hiába adnám mégis a legnagyobbat
Ha sokat is adnék, mindig csak keveset

Fújj rá Istenem

Fújj rá Istenem
A parazsat ne hagyj kialudni
Fújj rá Istenem
Ha szívem vágya kezdene lanyhulni

Fújj rá Istenem
És lobbantsd lángra
Nem baj, ha más vágyaimból
Semmi sem marad utána

Mikor harangoznak

Mikor harangoznak
Te szólítasz engem Istenem

Mikor szívemben harangok szólnak
Én hívlak némán, csendesen

Vidd magaddal

A Földön lábad nyomait láttam
Kerestél
Futottam siettem utánad
S hirtelen megálltam a keresztnél

Szólítottalak
De csend maradt körültem
Kerestelek
Hogy vidd el szerelmem

Boldogságom a Te örömöd
Kérlek, vidd magaddal
S ha lelkem a csendben szólítanád
Mosolyod vigasztal